

370.72
71730
2.2
72768

การศึกษาลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงาน
ของผู้บริหารวิทยาลัยครูที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี
17 แห่ง

ปริญญานิพนธ์

ของ

ทวีป อภิลิทธิ

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตลิ่งชัน 22 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921676. 3916068

เสนอขอมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กรกฎาคม 2521

23 ก.พ. 2522

72768

การศึกษาลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครู
ที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี 17 แห่ง

บทคัดย่อ

ของ

ทวีป อภิลิทธิ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กรกฎาคม 2521

THE STUDY ON THE ADMINISTRATORS' APPLICATION OF RESEARCH RESULTS
IN SEVENTEEN TEACHERS' COLLEGES

ABSTRACT

BY

TAVEEP APISIT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree

Sri Nakharinwirot University.

July 1978

วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี 17 แห่ง โดยพิจารณาเปรียบเทียบลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้กับตัวแปรต่าง ๆ เช่น ตำแหน่ง อายุ คุณวุฒิ และประสบการณ์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย และลักษณะการมุ่งอนาคต ของผู้บริหารวิทยาลัยครู และหาความสัมพันธ์ภายในของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักศึกษา และด้านนิเทศการศึกษาอีกด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือ ผู้บริหารวิทยาลัยครู 5 ระดับ คือ อธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าภาควิชา มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 184 คน จากวิทยาลัยครู 17 แห่ง ที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา 2520 โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถาม 3 ชุด คือ แบบสอบถามลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ มี 3 ตอน กับแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจลักษณะธรรมชาติการวิจัย และแบบสอบถามลักษณะการมุ่งอนาคต สถิติที่ใช้คือ F - test, Studentized q - statistic และ Correlation Coefficient ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ผู้บริหารที่มีตำแหน่งต่างกัน มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกัน ผู้บริหารระดับอธิการ มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้มากกว่าผู้บริหารระดับอื่น ๆ หัวหน้าสำนักงานอธิการ มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้มากกว่าหัวหน้าภาควิชา ส่วนผู้บริหารระดับอื่น ๆ มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ไม่แตกต่างกัน

2. ผู้บริหารที่มีอายุ และคุณวุฒิต่างกันมีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ไม่แตกต่างกัน

3. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกัน โดยผู้บริหารที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป และ

ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้มากกว่า
ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี

4. ด้านปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงาน
ของผู้บริหารวิทยาลัยครู พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญที่สุด คือ ไม่มีรายชื่อเรื่อง
และบทความย่อผลงานวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้ว และปัญหาและอุปสรรคที่รอง ๆ ลงมาคือ ไม่
ทราบว่าแหล่งที่จะได้ผลการวิจัยที่ต้องการมาใช้อยู่ที่ใด ผลการวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้วไม่ตรง
กับความต้องการ เป็นต้น

5. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะและปริมาณการนำ
ผลการวิจัยไปใช้ กับความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัยและลักษณะการมุ่งอนาคต
ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กันแต่อย่างใด

6. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ภายในระหว่างลักษณะและปริมาณ
การนำผลการวิจัยไปใช้ในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ
ด้านกิจการนักศึกษา และด้านนิเทศการศึกษา ผลปรากฏว่า ผู้บริหารวิทยาลัยครู
ตำแหน่งต่าง ๆ มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ
อย่างสัมพันธ์กันทุกด้าน

The purpose of this thesis was to study the administrators' application of research findings in seventeen teachers' colleges. The study dealt with quantity of research findings used in the following areas ; administration, academic, student personnel, and student supervision. The intercorrelations of these four areas were also provided. Furthermore, this study searches for the correlation coefficients between the application of research findings and administrators' fundamental knowledge of research and between the application of research findings and administrators' future orientation.

The questionnaire was designed for the population and sampling of 184 administrators' of seventeen teachers' colleges. It consisted of three parts. Part one consisted of questions about the quantity of research findings used by the administrators. Part two was about the fundamental knowledge of research, and part three was about the future orientation. The F-test, studentized q-statistic and correlation coefficients were employed in the analysis of data. The findings were reported as follows:-

1. Administrators of different levels were different significantly in their application of research findings. The presidents of the Teachers' colleges used more research findings than other administrators. Heads of the office of the presidents used more research findings than department chairmen. The rest of the administrators did not differ significantly from each other.

2. Age and qualifications did not have a significant effect on the application of research findings.

3. Administrators of different experiences differed significantly in their application of research findings. Administrators with more than ten years experiences and those with five to ten years experiences made more use of research findings than those with less than five years experiences.

4. The most important problem for administrators in the application of research findings is the lack of available research abstracts to these administrators. Other problems include the difficulty of finding out where to obtain the desired research findings and the fact that some of them are not applicable in problem solving.

5. No correlation was found between the application of research findings and the fundamental knowledge of research of administrators. Furthermore, there was no correlation between the application of research findings and future orientation of administrators.

6. There were significant intercorrelations among the applications of research findings in the areas of administration, academic, student personnel, and student supervision.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

.....*ดร. วิชาญ*.....ประธาน

.....*อ. วิชาญ*.....กรรมการ

.....*อ. วิชาญ*.....กรรมการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับพระราชทาน "ทุนภูมิพล" ซึ่งเป็นทุนอุดหนุนในการ
ทำวิจัย จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้วิจัยรู้สึกสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
เป็นล้นพ้นอย่างหาที่สุคมิได้

ทวีป อภิสัทธี

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยความเรียบร้อย โดยได้รับความเอาใจใส่ช่วยเหลือ และให้คำแนะนำอย่างดียิ่งจาก ศาสตราจารย์ ดร.จรรยา สุวรรณทัต ประธานกรรมการที่ปรึกษาการทำปริญญานิพนธ์ ศาสตราจารย์ ดร.อารี สัตหะวี และอาจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง กรรมการที่ปรึกษาการทำปริญญานิพนธ์ อาจารย์ทั้งสามท่านได้กรุณาให้ความคิดเห็นแนะนำช่วยเหลือ ตลอดจนตรวจแก้ไขการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ตั้งแต่ต้นจนจบ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงเคียน พันธุนาวิน และอาจารย์ ดร.พนม พงษ์ไพบูลย์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและอนุญาตให้นำแบบสอบถามลักษณะการมุ่ง-อนาคต และแบบสอบถามความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย ไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณท่านผู้บริหารวิทยาลัยครูทั้ง 17 แห่ง ที่ใช้เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือในด้านต่างๆ เช่น การเก็บรวบรวมข้อมูล การพิมพ์และโรเนียว เป็นต้น ซึ่งไม่สามารถจะนำมากล่าวนามไว้หมด ณ ที่นี้ และมีส่วนช่วยให้การทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

ทวีป อภิสิริ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
สมมุติฐานในการค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	9
แนวความคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในประเทศ	9
แนวความคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยต่างประเทศ	22
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	28
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	30
วิธีจัดการกระทำกับข้อมูล	31
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	32
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35

5	สรุปผลการค้นคว้า อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	65
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	65
	วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย	65
	การวิเคราะห์ข้อมูล	66
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
	อภิปรายผล	75
	ข้อเสนอแนะ	79
	บรรณานุกรม	83
	ภาคผนวก.....	89

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้โดย จำแนกตามลักษณะตำแหน่งของผู้บริหารวิทยาลัยครูทั้ง 5 ระดับ	36
2	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของลักษณะ และปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ กับตำแหน่งต่างๆของผู้บริหาร- วิทยาลัยครู	37
3	แสดงค่า q-Statistic ของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัย ไปใช้ระหว่างกลุ่มผู้บริหารวิทยาลัยครูทั้ง 5 ระดับเป็นรายคู่	38
4	แสดงค่าเฉลี่ยลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงาน ของผู้บริหารวิทยาลัยครูในตำแหน่งต่างๆทั้ง 4 ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักศึกษา และด้านนิเทศการศึกษาโดยจำแนก ตามตำแหน่ง	41
5	แสดงค่าเฉลี่ยโดยรวมของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครู	44
6	แสดงค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ ของผู้บริหารวิทยาลัยครู จำแนกตามกลุ่มอายุ	46
7	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของลักษณะ และปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ กับอายุของผู้บริหารวิทยาลัยครู	47
8	แสดงค่าสถิติพื้นฐานลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของ ผู้บริหารวิทยาลัยครูจำแนกตามคุณวุฒิ	48
9	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างลักษณะและ ปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ กับคุณวุฒิของผู้บริหารวิทยาลัยครู	49
10	แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของ ผู้บริหารวิทยาลัยครู จำแนกตามประสบการณ์	50

11	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างลักษณะและ ปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ กับประสบการณ์ของผู้บริหารวิทยาลัยครู.....	51
12	แสดงค่า q-Statistic ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัย ไปใช้ระหว่างกลุ่มผู้บริหารที่มีระดับประสบการณ์ต่างกันเป็นรายคู่.....	52
13	แสดงค่าความถี่ การอยุ่ละและการจัดอันดับแบบของการวิจัยตามการ ปฏิบัติของผู้บริหารวิทยาลัยครู.....	54
14	แสดงค่าความถี่ การอยุ่ละ และการจัดอันดับความสำคัญของปัญหา และอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ของผู้บริหารวิทยาลัยครูใน ตำแหน่งต่างๆ ที่เคยประสบมาแล้ว และกำลังประสบอยู่.....	56
15	แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ ความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย และลักษณะการมุ่งอนาคต ของผู้บริหารวิทยาลัยครู.....	61
16	ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะและปริมาณการนำ ผลการวิจัยไปใช้ กับความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย และ ลักษณะการมุ่งอนาคต.....	62
17	แสดงค่าสถิติพื้นฐานลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการ ปฏิบัติงานด้านต่างๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักศึกษา และด้านนิเทศการศึกษา.....	63
18	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ภายในของค่าตอบในลักษณะ และปริมาณ การนำผลการวิจัยไปใช้ในด้านต่างๆ ทั้ง 4 ด้าน.....	64

บัญชีภาพประกอบ

ภาพ	หน้า
1 กราฟแท่งแสดงลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการ ปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครู	40
2 แสดงกราฟเส้น ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการ ปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูด้านต่างๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักศึกษา และด้าน นิเทศการศึกษา	43
3 กราฟเส้นลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ ของผู้บริหาร วิทยาลัยครูโดยรวม	45

บทนำ

ในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้ามั่นคงทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม นั้น จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องมีการกำหนดนโยบายวางแผนงาน และปฏิบัติงานให้เป็นไปตาม นโยบายและแผนงานที่วางไว้ให้ได้ผลดีที่สุด มีข้อผิดพลาดบกพร่องน้อยที่สุด แต่การจะเป็น เช่นนี้ได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยข้อเท็จจริงมาประกอบการตัดสินใจในการดำเนินงาน ข้อเท็จจริงเหล่านี้ ส่วนหนึ่งได้มาจากการค้นคว้าวิจัย ดังนั้นการค้นคว้าวิจัยจึงมีความ สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้เพราะการค้นคว้าวิจัยเป็นกระบวนการค้นหา ความจริงโดยอาศัยวิธีการวิทยาศาสตร์ เข้าช่วย ความเจริญก้าวหน้าด้านต่าง ๆ ของโลก ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ส่วนหนึ่งก็ได้มาจากการค้นคว้าวิจัยทั้งในทาง วิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ประกอบกัน ดังนั้น ในประเทศที่เจริญแล้วจึงมีการค้นคว้า วิจัยอย่างกว้างขวาง ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ควบคู่กันไป

สำหรับในประเทศไทยซึ่งจัดว่าเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา การค้นคว้าวิจัยก็มีส่วน ช่วยในการพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างมาก ในปี พ.ศ. 2502 รัฐบาลซึ่งมี จอมพล- สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ ขึ้น โดยให้หน้าที่กำหนดนโยบายวางแผนงาน ส่งเสริม และประสานงานการวิจัยของชาติ กับกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆขึ้น เพื่อจะให้งานวิจัยที่ทำกันอยู่อย่าง- กระจุกกระจายโดยทั่วๆไป ให้มารวมอยู่ในที่แห่งเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการ นำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์สอดคล้องกับแนวทางพัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจและ สังคมของชาติอย่างแท้จริงต่อไป (จอมพล สฤษดิ์ทิยากร, 2519 : 53)

ถ้าหากเราจะพิจารณากันอย่างละเอียดรอบคอบก็จะพบว่า การค้นคว้าวิจัยมีความ จำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่การนำผลการวิจัยไปใช้ก็มีความจำเป็นและมีความ สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ดังจะเห็นได้ว่า การรู้จักนำผลการวิจัยไปใช้จะสามารถช่วย-

แก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งแต่ในระดับบุคคล ระดับหน่วยงาน ไปจนกระทั่งถึงระดับชาติได้ นอกจากนี้ ผลการค้นคว้าวิจัยยังอาจใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับไปยังหน่วยงานเดิม เพื่อการประเมินผลงานด้านต่าง ๆ อันจะเป็นแนวทางนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงนโยบาย แผนงาน และการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น ๆ ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นได้อีกด้วย ส่วนความสำคัญของการค้นคว้าวิจัยที่มีต่อการพัฒนาการศึกษาค้นการศึกษานั้น ก็มีอยู่เป็นเช่นกประการโดยเฉพาะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้บริหารการศึกษาทุกระดับ ซึ่งในปัจจุบันกำลังประสบกับปัญหาในด้านต่าง ๆ อยู่อย่างมากมาย เช่น ปัญหาในเรื่องการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการด้านเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาการจัดการศึกษาให้มีปริมาณและคุณภาพตามที่ต้องการ เป็นต้น

การที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว เหล่านี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีนั้น จำเป็นจะต้องอาศัยการค้นคว้าวิจัย เพราะการค้นคว้าวิจัยเป็นกระบวนการ เสาะแสวงหาข้อเท็จจริงในการแก้ปัญหาอย่างมีระบบ ผลจากการค้นคว้าวิจัยจะให้ข้อเสนอแนะ และใช้เป็นแนวทางพื้นฐานสำหรับการกำหนดนโยบายวางแผนงานและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขระบบการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ดังนั้น ผลการวิจัยจึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญต่อผู้บริหารการศึกษา ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกระดับ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2520 : 2)

โดยที่ผู้บริหารการศึกษาทุกระดับ เป็นผู้มีส่วนรับผิดชอบโดยตรงต่อการแก้ปัญหการศึกษาที่เกิดขึ้นมากกว่าบุคคลอื่น ๆ โดยทั่วไป ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารการศึกษาจะต้องอาศัยข้อมูลจากการค้นคว้าวิจัยมาประกอบการตัดสินใจในการบริหาร จึงจะทำให้การบริหารงานการศึกษาค่า เน้นไปด้วยคืออย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม สำหรับการค้นคว้าวิจัยในประเทศไทยนั้น มีบุคคล หน่วยงาน และสถาบันทั้งเอกชนและราชการได้ทำการค้นคว้าวิจัยไว้ในรอบปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันระดับอุดมศึกษานั้น นับว่าเป็นแหล่งผลิตผลงานการค้นคว้าวิจัยในระดับชาติที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่ง. ดังจะเห็นได้จากสรุปผลงานการค้นคว้าวิจัยในหัวข้อเรื่องแผนงานวิจัยของทบวงมหาวิทยาลัย (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2520 : 10)

ปรากฏว่าในปีการศึกษา 2519 ที่ผ่านมานี้ มหาวิทยาลัยและสถาบันต่าง ๆ ได้ทำการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ รวมประมาณ 1,994 เรื่อง สาขาวิชาที่มีการค้นคว้าวิจัยมากที่สุดได้แก่ สาขาวิชาแพทยศาสตร์ รองลงไปได้แก่สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ ตามลำดับ ในปีงบประมาณ 2519 มหาวิทยาลัยและสถาบันต่าง ๆ ได้ใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินไปเพื่อเป็นค่าดำเนินการค้นคว้าวิจัยสาขาต่าง ๆ รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวนเงิน 27.93 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 1.40 ของงบประมาณรายจ่ายของทบวงมหาวิทยาลัยทั้งหมด และถ้าหากจะพิจารณาถึงประมาณการงบประมาณเพื่อพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524) ซึ่งได้ประมาณการรายจ่ายตลอดแผนในช่วงระยะเวลา 5 ปีไว้เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 12,281.48 ล้านบาท (ร้อยละ 70.40) และงบลงทุน 3,635.05 ล้านบาท (ร้อยละ 29.60) ยอดรวมงบพัฒนาการศึกษาทั้ง 5 ปี ดังกล่าวนี้นี้ ถ้าแยกตามลักษณะแผนงานแล้วจะได้ดังนี้คือ แผนงานผลิตบัณฑิต จำนวน 9,772.23 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 79.57 แผนงานวิจัย จำนวน 438.72 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.57 แผนงานบริการทางวิชาการแก่สังคม จำนวน 73.58 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.60 แผนงานทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม จำนวน 8.66 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.07 แผนงานบริการรักษาพยาบาล จำนวน 1,913.29 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 15.58 และโครงการพัฒนาทบวงมหาวิทยาลัย จำนวน 75.00 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.61 (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2520 : 5 - 14)

จากข้อมูลที่ยกมาประกอบนี้ชี้ให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าได้มีการลงทุนและจัดงบประมาณไว้เพื่อการค้นคว้าวิจัยในปีหนึ่ง ๆ เป็นเงินหลายล้านบาท และมีผลงานวิจัยเกิดขึ้นจากการค้นคว้าวิจัยของสถาบันระดับอุดมศึกษาในปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนนับพันเรื่อง แต่อย่างไรก็ตามเรายังไม่อาจจะทราบได้อย่างแน่ชัดว่าได้มีส่วนราชการนำผลการวิจัยที่ได้ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ากับการลงทุนไปมากน้อยเพียงใดหรือไม่ ทั้งนี้เพราะเรื่องการนำผลการวิจัยไปใช้นั้นยังไม่เคยมีผู้ใดเคยทำการศึกษาวิจัยมาก่อน อนึ่งเรื่องการนำผลการวิจัยไปใช้นี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้นในฐานะที่ผู้ศึกษาวิจัยเป็นข้าราชการในสังกัด-

กรรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ และมีความสนใจในเรื่องนี้เป็นพิเศษ ในขั้นแรกนี้ จึงต้องการจะศึกษาวิจัยลักษณะการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารใน วิทยาลัยครู ที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรีทั้ง 17 แห่งก่อน โดยหวังว่าการค้นคว้าวิจัยใน ครั้งนี้จะ เป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้บริหารวิทยาลัยครูทุกระดับ กรรมการฝึกหัดครู หน่วยงาน วิจัย ตลอดจนผู้ที่ทำหน้าที่เผยแพร่ผลงานวิจัย จะได้นำไปถึงลักษณะการนำผลการวิจัยไป ใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารในวิทยาลัยครูว่ามีในคำใดบ้าง มากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ยังจะทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงาน ว่ามี อย่างไรบ้าง ผลจากการทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้ จะได้นำไปเป็นแนวทางในการ ปรับปรุงโครงการวิจัยของวิทยาลัยครูเอง และโครงการวิจัยอื่น ๆ ให้มีความสอดคล้อง ประสานสัมพันธ์กัน ในระหว่างผู้ทำการวิจัยและผู้ใช้งานวิจัยมากยิ่งขึ้นทั้งในปัจจุบันและ อนาคต ผู้วิจัยหวังว่าการค้นคว้าวิจัยในเรื่องนี้จะเป็นการบุกเบิกนำทางให้นักวิจัยอื่น ๆ ได้มองเห็นแนวทางที่จะทำการค้นคว้าวิจัยเรื่องการนำผลการวิจัยไปใช้ในลักษณะอื่น ๆ หรือในสถาบันระดับอื่น ๆ ต่อไปในอนาคตอีกด้วย

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ ตลอดจนปัญหาและ อุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครู
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างในลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของ ผู้บริหารวิทยาลัยครู โดยแยกตามตำแหน่ง อายุ คุณวุฒิ และประสบการณ์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัย ไปใช้ กับความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย และลักษณะการมุ่งอนาคตของผู้บริหารวิทยาลัยครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีตำแหน่ง อายุ คุณวุฒิ และประสบการณ์ ต่างกัน จะมี ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัย ไปใช้แตกต่างกัน

2. ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของผู้บริหารวิทยาลัยครู มีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย

3. ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของผู้บริหารวิทยาลัยครู มีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับลักษณะการมุ่งอนาคต

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้บริหารวิทยาลัยครู ทุกระกับ ผู้ทำงานด้านการวิจัย ตลอดจนหน่วยงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้ทราบถึงสภาพความต้องการในปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ของการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ซึ่งกันและกัน อันจะเป็นแนวทางพื้นฐานนำไปประกอบการตัดสินใจปรับปรุงโครงการวิจัยสถาบันของวิทยาลัยครู และสถาบันวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินงานได้สอดคล้องประสานสัมพันธ์กันมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผลการวิจัยยังอาจช่วยให้มีการนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในวงการศึกษาอย่างกว้างขวางคุ้มค่ากับทุนที่ได้ลงไปเพื่อการวิจัย อันจะเป็นผลดีต่อการบริหารงานการศึกษาของชาติโดยรวมอีกด้วย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ก. กลุ่มตัวอย่าง

เพื่อให้การศึกษามีความตรงตามเป้าหมาย จึงใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีส่วนรับผิดชอบต่อการกำหนดนโยบาย วางแผน และดำเนินงานในวิทยาลัยครูโดยตรง คือ อธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าภาควิชา ในวิทยาลัยครูที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา พ.ศ. 2520 มีจำนวนทั้งสิ้น 17 แห่ง คือ

1. วิทยาลัยครูจันทระเกษม
2. วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
3. วิทยาลัยครูสวนสุนันทา

4. วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ
5. วิทยาลัยครูพระนคร
6. วิทยาลัยครูยะลา
7. วิทยาลัยครูสงขลา
8. วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช
9. วิทยาลัยครู เทพสตรีลพบุรี
10. วิทยาลัยครูพระนคร ศรีอยุธยา
11. วิทยาลัยครูพิบูลย์สงคราม พิษณุโลก
12. วิทยาลัยครูนครสวรรค์
13. วิทยาลัยครู เชียงใหม่
14. วิทยาลัยครูอุตรธานี
15. วิทยาลัยครูอบลราชธานี
16. วิทยาลัยครูมหาสารคาม
17. วิทยาลัยครูนครราชสีมา

ข. ตัวแปรที่จะศึกษา

ต่อไปนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งออกได้ดัง

1.1 คุณสมบัติส่วนตัวของผู้บริหารวิทยาลัยครู คือ

1.1.1 ตำแหน่ง จำแนกออกเป็น 5 ระดับ คือ

1.1.1.1 อธิการ

1.1.1.2 รองอธิการ

1.1.1.3 หัวหน้าสำนักงานอธิการ

1.1.1.4 หัวหน้าคณะวิชา

1.1.1.5 หัวหน้าภาควิชา

1.2 อายุ จำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1.2.1 ต่ำกว่า 30 ปี

1.2.2 30 - 40 ปี

1.2.3 มากกว่า 40 ปีขึ้นไป

1.3 คุณวุฒิ จำแนกออกเป็น 3 ระดับ คือ

1.3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.3.2 ปริญญาตรี

1.3.3 สูงกว่าปริญญาตรี

1.4 ประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารวิทยาลัยครู จำแนกเป็น

3 กลุ่ม คือ

1.4.1 ต่ำกว่า 5 ปี

1.4.2 5 - 10 ปี

1.4.3 มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

1.5 ลักษณะการมุ่งอนาคตของผู้บริหาร

1.6 ความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัยของผู้บริหาร

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

2.1 ลักษณะการนำผลการวิจัยไปใช้

2.2 ปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้การค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้มีความเข้าใจได้ถูกต้องตรงกัน ผู้วิจัยจึงให้คำจำกัดความศัพท์เฉพาะเพื่อใช้ค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้ดังต่อไปนี้

วิทยาลัยครู หมายถึงวิทยาลัยครูในสังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา พ.ศ. 2520 รวม 17 แห่ง

ผู้บริหาร หมายถึงผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้รักษาการในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง

ดังต่อไปนี้คือ อธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชา หรือ
หัวหน้าภาควิชา ในวิทยาลัยครูทั้ง 17 แห่ง ที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา
พ.ศ. 2520

ผลการวิจัย หมายถึงสถิติ ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แล้ว หรือผลที่ได้จากการ
ค้นคว้าวิจัย ของบุคคลหรือหน่วยงานในวิทยาลัยครูเอง หรือผลการค้นคว้าวิจัยจากบุคคล
หน่วยงานหรือสถาบันอื่นๆ ภายนอกวิทยาลัยครูก็ตาม ให้ถือว่าเป็นผลการวิจัยตามความ
หมายแห่งนิยามนี้

ลักษณะการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงาน หมายถึงการนำผลการวิจัยที่
เกี่ยวข้องไปใช้ประกอบในการตัดสินใจบริหารงาน ในด้านต่างๆคือ ด้านการบริหาร
ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักศึกษา และด้านนิเทศการศึกษา

ลักษณะการมุ่งอนาคต หมายถึงคุณลักษณะของผู้บริหารที่สามารถบังคับใจ และ
ควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้มีการอดใจรอได้ เมื่อมีความมุ่งหวังที่จะได้รับสิ่ง
ที่มีประโยชน์ มีคุณค่าที่ดีกว่าเหนือกว่า

ความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย หมายถึงการมีความรู้ความเข้าใจใน
กระบวนการขั้นตอน ของการวิจัยเชิงวิทยาศาสตร์ ตลอดจนสามารถแปลผลการวิจัย
ได้ถูกต้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การฝึกหัดครู จัดเป็นระบบย่อยในระบบการศึกษาใหญ่ทั้งหมด และเป็นระบบย่อยที่มีความสำคัญยิ่ง เปรียบประจักษ์หัวใจของการพัฒนากำลังคน ทั้งนี้เพราะผู้ดำเนินงานพัฒนากำลังคนที่แท้จริงคือ "ครู" ทั้งปริมาณและคุณภาพของครู ย่อมได้มาจากระบบย่อย คือ "การฝึกหัดครู" ดังนั้นประสิทธิภาพในการบริหารงานของผู้บริหารวิทยาลัยครู จึงมีอิทธิพลสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าของวิทยาลัยครูในทุก ๆ ด้าน การที่ผู้บริหารวิทยาลัยครูจะบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพและสมเหตุสมผลได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยสถิติ ข้อมูล และผลการวิจัยเกี่ยวกับที่เชื่อถือได้มาประกอบเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจบริหารงาน วิทยาลัยครูจะสามารถปฏิบัติการกิจสำคัญครบถ้วนทั้งสี่ด้านอย่างมีประสิทธิภาพตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช ๒๕๑๘ ได้ก็โดยอาศัยผลการค้นคว้าวิจัยจากหน่วยงานวิจัยทั้งในและนอกวิทยาลัยครูที่เกี่ยวข้องมาช่วยสนับสนุนการบริหารงานของผู้บริหารระดับต่าง ๆ ในวิทยาลัยครู ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

โดยเหตุที่การบริหารและการดำเนินงานของผู้บริหารในวิทยาลัยครูนั้นมีส่วนสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการใช้ข้อมูลสถิติ และผลการวิจัยอย่างใกล้ชิด ผู้วิจัยจึงได้ประมวลแนวความคิด และผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการวิจัยมาไว้ เพื่อใช้ประกอบเป็นแนวทางในการค้นคว้าวิจัยในครั้งต่อไป

แนวความคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยภายในประเทศ

ในส่วนความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ ได้มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของงานวิจัยสภาพปัจจุบัน ปัญหา และอุปสรรคของการวิจัย ตลอดจนข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทำงานวิจัยและการนำผลการวิจัยไปใช้ไว้มากมายหลายท่านด้วยกัน แต่ละท่านก็มีทัศนะที่แตกต่างกันออกไป ตามความรู้ ความเชื่อ ประสบการณ์ และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยของแต่ละท่านที่มีอยู่ดังเช่น ภิญญู สาคร (ภิญญู สาคร, ๒๕๑๖ : ๒)

ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีบริหารกับผลงานวิจัยไว้ว่า ถ้าหากจะพิจารณากันโดย
 ถองแท้แล้ว ทฤษฎีการบริหารมีใช้หลักการที่ทั้งซับซ้อนอย่างเลื่อนลอย แต่ทฤษฎีการบริหาร
 ทั้งนั้นมาจากผลงานวิจัย ซึ่งประมวลข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มาจากการปฏิบัติแล้วนำมาวิเคราะห์
 จัดหมวดหมู่ และทั้งขึ้นเป็นทฤษฎีพร้อมด้วยเหตุผลสนับสนุนอย่างแน่นแฟ้น ทฤษฎีการบริหาร
 อาศัยผลงานวิจัยและการวิจัยก็อาศัยข้อมูลจากการปฏิบัติ ดังนั้นทฤษฎีการบริหารและผลการ
 วิจัยจึงต้องนำมาใช้ในการปฏิบัติงานบริหารโดยจะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งเสียมิได้ ส่วน
 เพ็ญศรี วายวานนท์ (เพ็ญศรี วายวานนท์, 2512 : 39 - 38) ได้สรุปข้อเสนอแนะ
 ในเรื่องการบริหารกับการบริหารบุคคลในประเทศไทยไว้ว่า สมควรที่จะหาทางส่งเสริมให้
 นักบริหารมีทัศนคติที่ดีต่องานวิจัยและนักวิจัย ยอมรับคุณค่าของงานวิจัยว่าจะช่วยให้ผู้บริหาร
 ได้ทราบข้อบกพร่องของการบริหารงาน และหาทางปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องของงานนั้น
 ให้ดียิ่งขึ้น ผลการวิจัยมีใช้เป็นการเปิดเผยความผิดร้ายของการบริหารงาน นักบริหาร
 จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ลึกมั่นคงพอที่จะเต็มใจให้มีการศึกษา วิจัย วิเคราะห์ วิจัย วิจารณ์ หรือ
 ประเมินผลงานออกมาได้ตามหลักวิชาการ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็จะช่วยให้นักวิจัยที่ยึดมั่นในคุณค่า
 ของงานวิจัย พยายามที่จะศึกษาค้นคว้าวิจัยเพิ่มเติมเสริมต่อให้ขยายวงกว้างขวางออกไปมาก
 ยิ่งขึ้น และกล่าวพอที่จะเสนอผลการวิจัยโดยตรงไปตรงมาโดยไม่เกรงภัยอันตรายที่จะเกิด
 ขึ้นแก่ตน ทั้งนี้เพื่อความก้าวหน้าของงานเป็นสำคัญ ส่วนในเรื่องประโยชน์ของการวิจัย
 ที่มีต่อนักบริหารการศึกษาและนักการศึกษาโดยทั่วไปนั้น มีผู้ให้ทัศนะไว้หลายท่าน ดังเช่น
 กมล สุคประเสริฐ (กมล สุคประเสริฐ, 2516 : 18) กล่าวถึงประโยชน์ของการ
 วิจัยที่มีต่อนักบริหาร และนักการศึกษาโดยทั่วไปไว้ว่า การวิจัย เป็นประโยชน์โดยตรง
 แก่นักบริหารและนักการศึกษาโดยทั่วไป กล่าวคือ สามารถจะนำผลการวิจัยไปใช้ปรับปรุง
 แก้ไข ทั้งในด้านนโยบาย การบริหารงาน และการส่งเสริมคุณภาพทางการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น
 อีกด้วย ซึ่งความเห็นของทนาย^{๒๒}มีความสอดคล้องสอดคล้องกันกับแนวความคิดของ ป่วย อึ้งภากรณ์
 (ป่วย อึ้งภากรณ์, 2517 : 54) ที่มีต่อการวิจัยว่า การวิจัยนั้นมีประโยชน์มาก ควร
 จะเราหรืออุ้งใจตลอดจนกระตุ้นเตือนให้คณาจารย์ ประชาชน ได้มีส่วนร่วมรับรู้ และเข้าใจ
 ความสำคัญของงานวิจัย เพราะงานวิจัยจะช่วยให้การวินิจฉัยปัญหา การกำหนดนโยบาย

และการจัดทำโครงการใหญ่ ๆ มีโอกาสผิดพลาดน้อยลง

สำหรับความสำคัญของการวิจัยในสถาบันระดับอุดมศึกษานั้น เจตนา นาควัชร (เจตนา นาควัชร, 2519 : 63 - 189) ได้กล่าวเป็นเชิงเสนอแนะไว้ว่า ในสถาบันการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถาบันระดับอุดมศึกษานั้น น่าจะเป็นสถานที่ที่การวิจัยจะเจริญงอกงามได้ดีโดยธรรมชาติ ทั้งนี้เพราะเป็นสถานที่ที่อาจารย์ผู้สอนจะถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ อาจารย์เหล่านั้นจะต้องผ่านการทำงานวิจัยมาแล้วในรูปลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ความคิดเห็นของ เจตนา นาควัชร ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการวิจัยกับการเรียนการสอนของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยนี้ เป็นไปในแนวเดียวกับความคิดเห็นของ ระวี ภาวิไล (ระวี ภาวิไล, 2513 : 44) ซึ่งกล่าวไว้ว่า โดยเหตุที่มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันถ่ายทอดวิชาการ อาจารย์จึงควรที่จะแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ ที่จะกระทำการสำคัญนี้ให้ได้ดียิ่งขึ้นไปเสมอ โดยเฉพาะในยุคปัจจุบัน ปริมาณเนื้อหาความลึกละเอียดของความรู้ได้เพิ่มพูนขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการวิจัยวิเคราะห์เนื้อหา โครงสร้างของวิชา และความสัมพันธ์ระหว่างแขนงวิชา วิธีการสาธิต หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ฯลฯ เหล่านี้ ก็เป็นหัวข้อวิจัยที่ควรกระทำ เพราะจะมีผลโดยตรงต่อภาระกิจการสอนของมหาวิทยาลัย และเป็นคุณประโยชน์แก่สถาบันอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยผลงานเช่นนั้นของมหาวิทยาลัยด้วย

เรื่องสำคัญที่เกี่ยวกับการวิจัยอีกเรื่องหนึ่งที่ไม่อาจจะละเลยนำมากล่าวไว้ ณ ที่นี้ได้ก็คือ เรื่องการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ากับการลงทุนไปเพื่อทำการวิจัย และกำลังเป็นปัญหาที่นักวิชาการให้ความสนใจกันมากปัญหาหนึ่งในยุคปัจจุบัน สำหรับในเรื่องการนำผลการวิจัยไปใช้นั้นมีผู้แสดงความคิดเห็นไว้แตกต่างกันออกไป ดังเช่น จรรจา สุวรรณทัต (จรรจา สุวรรณทัต, 2519 : 92) ได้กล่าวไว้ว่า ปัญหาที่เกิดจากการขาดการนำผลวิจัยไปใช้นี้ ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้ทำวิจัยกับผู้ใช้ผลการวิจัย และเป็นปัญหาที่อาจทำให้เกิดผลเสียหายต่อการพัฒนางานวิจัยในอนาคตอีกด้วย ทั้งนี้เพราะเมื่อผลวิจัยไม่ไต่ลงไปถึงมือผู้ใช้ และผู้ปฏิบัติโดยแท้จริงแล้ว ผู้วิจัยก็คงจะไม่อาจได้มาซึ่งข้อมูลย้อนกลับในการปรับปรุงงานวิจัยของตน และก็จะคงจะคงทำการวิจัยบนหอคอยงาช้างอีกต่อไป

ทุกวันนี้ผลการวิจัยโดยเฉพาะทางด้านการศึกษาและจิตวิทยา ยังคงถูกเก็บไว้ระดับห้องสมุดต่าง ๆ เสียเป็นส่วนใหญ่ ถ้าจะได้รับการนำเอาไปใช้ก็มักจะจำกัดวงอยู่เฉพาะในการนำไปประกอบบทบรรยาย การเรียนการสอนในระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยเท่านั้น ทักษะในเรื่องเดียวกันนี้ วิจิตร ศรีสอาน (วิจิตร ศรีสอาน, 2519 : 112 - 113) ได้กล่าวไว้ในคำกล่าวสรุปสัมมนาเรื่องการพัฒนาการวิจัยด้านมนุษยศาสตร์ตอนหนึ่งว่า เรื่องที่สำคัญมากสำหรับการพัฒนาการวิจัยนั่นก็คือเรื่องการนำผลการวิจัยไปใช้ เพราะถ้าไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้แล้ว การวิจัยก็จะเป็นเรื่องฟุ่มเฟือย และนักวิจัยก็จะหมดกำลังใจ การนำผลการวิจัยไปใช้ไม่ใช่เรื่องการเผยแพร่ เพราะบางครั้งมีการเผยแพร่กันมากมาย แต่ไม่มีนำไปใช้ก็มี นักวิจัยบางคนก็เป็นคนใจน้อย เมื่อทำอะไรเสร็จแล้วไม่มีใครนำไปใช้ก็มีความรู้สึกว้าเหว่ใจ การนำผลการวิจัยไปใช้นั้นมองได้สองประเด็น คือ นำไปใช้เป็นส่วนของโครงสร้างองค์แห่งความรู้เพื่อประโยชน์ของการเรียนการสอน ประเด็นหนึ่ง กับการเอาผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาสังคม เป็นพื้นฐานในการวางนโยบายหรือประยุกต์ไปสู่การพัฒนาการด้านอื่น ๆ อีกประเด็นหนึ่ง

ในด้านการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกหัดครูนั้น มีผู้แสดงความคิดเห็นไว้แตกต่างกันออกไป ดังเช่น ชีระ สุมิตร (ชีระ สุมิตร, 2518 : 3 - 4) ได้กล่าวถึงจุดอ่อนของการจัดการฝึกหัดครูที่ขาดพื้นฐานผลงานด้านการวิจัยมาสนับสนุนไว้ว่า แผนการวางแผนงานและการวางโครงการจะเป็นผลเนื่องมาจากฐานแนวความคิดร่วมที่ละเอียดยิ่งขึ้น แต่ก็อาจจะไม่มีผลสืบเนื่องมาจากพื้นฐานทางทฤษฎี และผลงานวิจัย ดังนั้นการทำการวิจัยเพื่อค้นหาประสิทธิภาพของครู ก็สามารถจะรวบรวมข้อมูลได้มากพอสมควรว่า ลักษณะของครูที่ดีมีประสิทธิภาพนั้นเป็นอย่างไร และทำอะไรบ้าง เมื่อได้เก็บรวบรวมข้อมูลออกมาในรูปของผลการวิจัยแล้ว ผลวิจัยที่ปรากฏออกมานี้จึงนำไปใช้เพื่อการปรับปรุงสมมุติฐานของโครงการ รวมทั้งจัดตั้งเป้าหมายและสร้างองค์ประกอบของการสอนต่อไป

โดยที่กรมการฝึกหัดครู มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการผลิตครู และการที่จะผลิตครูให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่กรมฯ วางไว้ได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้สภาพของปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต และพยายามหาทางขจัด

ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้ให้หมดไป แต่การจะกระทำเช่นนี้ได้จำเป็นต้องอาศัย การวิจัยเข้ามาช่วย การวิจัยที่จำเป็นเร่งด่วนและกรมการฝึกหัดครูหรือวิทยาลัยครูควร จะกระทำเพื่อการปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของการฝึกหัดครูไทยนั้น ชมพันธ์ กุญชร ณ อยุธยา (ชมพันธ์ กุญชร ณ อยุธยา, 2518 : 42) มีความเห็นว่า สิ่งสำคัญเร่งด่วนที่ควร จะกระทำในการปรับปรุงการฝึกหัดครูของไทยในปัจจุบันก็คือ การวิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่จะ เป็นรากฐานในการปรับปรุงการฝึกหัดครู และได้เสนอปัญหาที่ควรจะทำการศึกษาไว้ 7 หัวข้อ คือ

1. หลักสูตรการฝึกหัดครูในปัจจุบันมีข้อดีข้อเสียอย่างไรบ้าง
2. บทบาทหน้าที่ของครูไทยตามที่สังคมต้องการนั้นมีอะไรบ้าง
3. สมรรถภาพในการเป็นครู ซึ่งกำหนดจากบทบาทและหน้าที่ของครูนั้น มีอะไรบ้าง
4. วิธีการสอนใดเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการสอนครู เพื่อให้เกิด สมรรถภาพในการสอน
5. หลักเกณฑ์ที่จะใช้วัดประสิทธิภาพของผู้เรียน และประสิทธิภาพของหลักสูตร ฝึกหัดครู ควรกำหนดไว้อย่างไร
6. อิทธิพลของสังคมที่มีต่อสมรรถภาพในการสอนของครูมีอะไรบ้าง
7. ปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารในการจัดการฝึกหัดครูแบบ สมรรถฐาน เป็นต้น

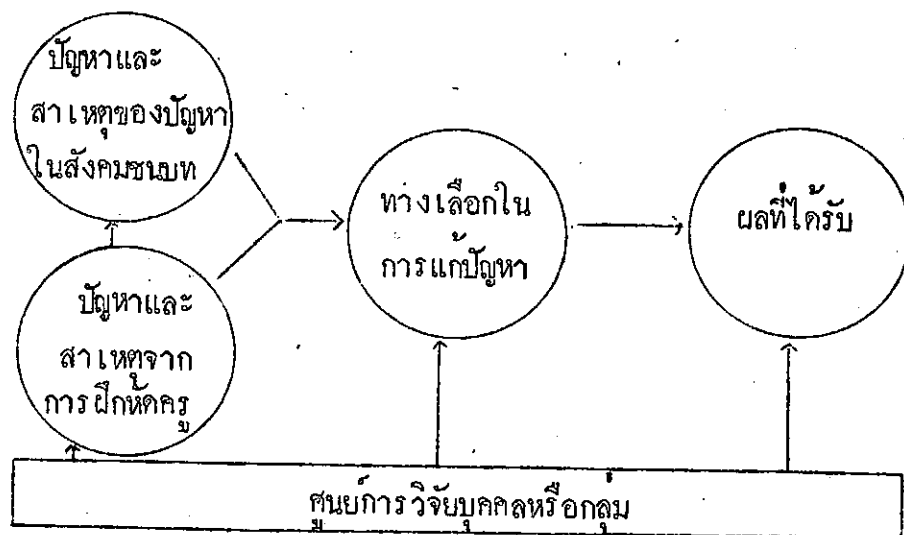
ส่วนบทบาทด้านการให้บริการของวิทยาลัยครูต่อชุมชนนั้น ถ้าจะให้ก้าวหน้าไปถึง ขั้นการปฏิรูปชนบทได้แล้ว คีตก บุญเรืองรอด (คีตก บุญเรืองรอด, 2519 : 13) ได้เสนอแนะไว้ว่า วิทยาลัยครูควรจะทำการศึกษาโดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. การวิจัยเพื่อเตรียม เป็นการวิจัยเพื่อหาข้อมูลเตรียมการสำหรับวางแผน ปฏิบัติงานได้อย่างรอบคอบ แม่นยำ และมีประสิทธิภาพ เช่นเกี่ยวกับความต้องการครู การรับบุคคลากร เป็นต้น
2. การวิจัยเพื่อปฏิบัติการ ได้แก่ การวิจัยเพื่อแก้ปัญหา การวิจัยเพื่อความ-ก้าวหน้าทางด้านการวิชาการ

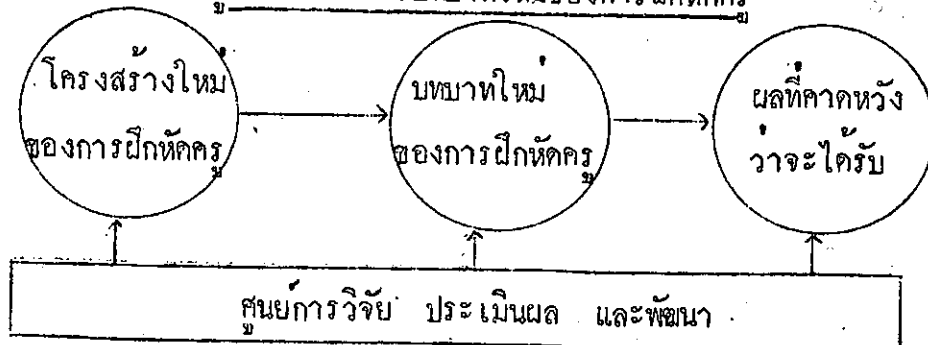
3. การวิจัยเพื่อประเมินผลงาน ทั้งนี้เพื่อให้รู้ว่าการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายได้เพียงไร มีอุปสรรคสำคัญอะไรบ้าง เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้สามารถวางแผนปฏิบัติงานต่อไปได้ดียิ่งขึ้น

ในเรื่องของการวิเคราะห์บทบาทเดิม กับบทบาทใหม่ของการฝึกหัดครู เพื่อไปสู่การปฏิรูปสังคมในชนบทนั้นก็เช่นเดียวกัน สุลพล วุฒิเสน (สุพล วุฒิเสน, 2519 : 7 - 9) ได้เสนอรูปแบบ (Model) การดำเนินงานโดยเน้นบทบาทสำคัญของการวิจัยในวิทยาลัยครูไว้ว่า นอกจากศูนย์วิจัยบุคคล หรือกลุ่มในสถาบันฝึกหัดครูนั้น จะมีส่วนสำคัญในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในวิทยาลัยครู แล้วยังเป็นข้อมูลพื้นฐานสนับสนุนให้วิทยาลัยครูได้กระทำบทบาทในด้านอื่น ๆ ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นอีกด้วย ดังรูปแบบ (Model) ที่นำมาแสดงไว้ดังต่อไปนี้

รูปแบบวิเคราะห์บทบาทเดิมของการฝึกหัดครู

รูปแบบวิเคราะห์บทบาทใหม่ของการฝึกหัดครู

จากรูปแบบดังกล่าว จะเห็นได้ถึงความสำคัญของการวิจัยในรูปของบุคคลหรือกลุ่ม มีความสำคัญต่อการจัดการฝึกหัดครู ทั้งในรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ ทั้งนี้เพราะผลงานวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานรองรับการกระทำบทบาทงานต่าง ๆ ของวิทยาลัยครูให้ดำเนินไปด้วยดี และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำหรับด้านผลงานการวิจัยนั้น จากการศึกษาผลงานการวิจัยภายในประเทศ พบว่า มีผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำการวิจัยที่น่าสนใจดังต่อไปนี้คือ ฉัตรทิพย์ นาถสุภา และคณะ (ฉัตรทิพย์ นาถสุภา และคณะ, 2513 : 94 - 103) ได้ทำการศึกษาวิจัยปัญหาในการทำการวิจัยของอาจารย์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์ รวม 3 คณะ จำนวน 375 คน ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 91 ฉบับ จากคณะวิทยาศาสตร์ 72 ฉบับ คณะรัฐศาสตร์ 15 ฉบับ และคณะอักษรศาสตร์ 4 ฉบับ ผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้สรุปได้ว่า อาจารย์ร้อยละ 97.8 มีความเห็นพ้องกันว่า มหาวิทยาลัยควรเป็นศูนย์กลางสำหรับการวิจัย ส่วนอาจารย์อีกร้อยละ 2.2 มีความเห็นว่ามหาวิทยาลัยไม่ควรทำการวิจัย โดยให้เหตุผลว่า อาจารย์ควรจะทำการสอนเพียงอย่างเดียว และการวิจัยเป็นการหาเงินพิเศษของอาจารย์โดยใช้เวลาราชการ ส่วนในด้านความสนใจในการทำวิจัยของอาจารย์นั้น จากแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับคืนมา 91 คน มีที่เคยทำการวิจัยในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมามีจำนวน 46 คน ไม่เคยทำการวิจัยมาก่อน จำนวน 45 คน และถ้าถือว่าผู้ที่ไม่ตอบแบบสอบถามคือผู้ที่ไม่เคยทำการวิจัยมาก่อน ก็จะมีผู้ทำการวิจัยเพียง 46 คน ในจำนวนอาจารย์ทั้งหมด ประมาณ 300 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ของอาจารย์ทั้งหมดเท่านั้น ซึ่งจี้คว้น้อยมาก จากการวิจัยครั้งนี้ยังพบว่าอุปสรรคของการทำการวิจัยมีหลายประการ คือ

1. เวลาที่ใช้เกี่ยวกับการสอนมากเกินไป เพราะอาจารย์ต้องใช้เวลาประมาณร้อยละ 76.3 ของเวลาทั้งหมดไปเพื่อทำการสอน แต่ใช้เวลาเพียงร้อยละ 13.8 หรือประมาณ 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในการทำการวิจัย ซึ่งเวลาวิจัยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมงนี้ น้อยเกินไป เพราะการทำงานวิจัยนั้น ต้องใช้เวลาในการอ่าน คิด และทำวิจัยมากพอสมควร

2. ความสามารถที่จะทำการวิจัยมีจำกัด เพราะจากสถิติอาจารย์ในคณะทั้งสามพบว่าในจำนวนอาจารย์ทั้งหมด 375 คน มีที่ได้รับปริญญาเอก 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13 ของจำนวนอาจารย์ทั้งหมด และจากแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา ผู้ที่ได้รับปริญญาเอกร้อยละ 63 ทำการวิจัย ในขณะที่อาจารย์ได้รับปริญญาตรีเพียงร้อยละ 29 เท่านั้น ทำการวิจัย

3. ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูงและจากมหาวิทยาลัยในการทำการวิจัย มีอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามถึง 20 คน ได้ระบุถึงปัญหาในข้อนี้

4. ขาดเครื่องมือและเครื่องอำนวยความสะดวกในการวิจัย อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามได้ระบุอุปสรรคโดยให้ความสำคัญลดหลั่นกันลงไปดังนี้ คือ ขาดวารสารวิชาการ ขาดตำรา ไม่มีห้องทดลองห้องทำงานวิจัย ขาดบริการจากห้องสมุด ขาดพาหนะและเครื่องมืออื่น ๆ ฯลฯ

5. ขาดการสนับสนุนด้านการเงินอย่างเพียงพอที่จะทำการวิจัยได้ด้วยความคล่องตัว จากการตอบแบบสอบถามปรากฏว่า การวิจัยส่วนใหญ่เรื่องหนึ่ง ๆ ใช้เงินต่ำกว่าหนึ่งหมื่นบาท มีเพียง 5 รายเท่านั้น ที่ใช้เงินสูงกว่าห้าหมื่นบาท ต่อการทำวิจัยหนึ่งเรื่อง แสดงให้เห็นว่างานวิจัยที่ทำเป็นงานวิจัยขนาดเล็กเกือบทั้งสิ้น ในจำนวนอาจารย์ที่เคยทำการวิจัย 46 ราย มีเพียง 16 รายเท่านั้น ที่ระบุว่าเงินที่ได้รับเพื่อทำการวิจัยเพียงพอ ส่วนอีก 30 ราย ระบุว่าไม่เพียงพอ

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ (สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์, 2520 : 1 - 11) ได้ศึกษาสำรวจความสนใจของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการฝึกอบรมวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ โดยได้ส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ทุกคนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้ง 8 วิทยาเขต คือ ประสานมิตร ปทุมวัน บางเขน พลศึกษา บางแสน มหาสารคาม พิษณุโลก และสงขลา เป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,354 ฉบับ และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 515 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 38 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

ผลจากการศึกษาสำรวจความสนใจของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการฝึกอบรมวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ในครั้งนี้ สรุปได้ว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยในวิทยาเขตต่างจังหวัด เห็นความสำคัญของเรื่องการฝึกอบรมวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์

มากกว่าอาจารย์ในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง อันดับความสนใจของแต่ละวิทยาเขตเรียงตามลำดับดังนี้ อันดับ 1 วิทยาเขตสงขลา อันดับ 2 วิทยาเขตมหาสารคาม อันดับ 3 วิทยาเขตบางเขน อันดับ 4 วิทยาเขตบางแสน อันดับ 5 วิทยาเขตพิษณุโลก อันดับ 6 วิทยาเขตประสานมิตร อันดับ 7 วิทยาเขตปทุมวัน อันดับ 8 วิทยาเขตพลศึกษา

ในด้านการรู้ทางด้านการวิจัย จากการประเมินค่าโดยตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเอง นั้น อาจารย์ 6 ท่าน ตอบว่ามีความรู้ทางการวิจัยอยู่ในระดับดีมาก อีก 217 ท่าน ตอบว่าอยู่ในระดับดีพอควร และอีก 286 ท่านตอบว่า อยู่ในระดับพื้นๆมาก ส่วนข้อมูลที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นในตอนที่ 2 ของแบบสอบถามนั้น ผู้ตอบให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมอันเป็นประโยชน์หลายประการ เช่น เสนอให้จัดการทำงานภาคสนามไว้ในการฝึกอบรม เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีประสบการณ์ในการกระทำจริงโดยเน้นความสำคัญของการฝึกปฏิบัติพร้อมไปกับทฤษฎี บางท่านเสนอให้มีการฝึกอบรมวิจัยแยกตามสาขา ผู้ที่อยู่วิทยาเขตในต่างจังหวัดบางท่านเสนอให้มีการอบรมทางไปรษณีย์ อาจารย์ส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเห็นควรจัดให้มีการฝึกอบรมวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ แก่ผู้ที่สนใจอย่างแท้จริงเท่านั้น ในขณะที่เดียวกัน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนน้อยแสดงความคิดเห็นว่าควรใช้เวลาไปทำประโยชน์อย่างอื่นจะดีกว่า ไม่ควรให้ความสำคัญแก่งานวิจัยมากเกินไป โดยมีความเชื่อว่าเมื่อตั้งเป็นโรงเรียนก็ควรให้ความสำคัญแก่การสอนเท่านั้น ไม่เห็นประโยชน์ของงานวิจัยที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนแต่อย่างใด การวิจัยเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณ เพราะผลงานวิจัยมีแต่เพียงทฤษฎี ไม่ได้นำไปใช้อย่างจริงจัง

สมศักดิ์ วิราพร (สมศักดิ์ วิราพร, 2513 : 70 - 71) ได้วิจารณ์การทำงานของสภาวิจัยแห่งชาติ และได้สรุปผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยการสัมมนากรรมการสาขาวิชาการต่าง ๆ ของสภาวิจัย รวม 10 สาขา จากการสุ่มตัวอย่างประชากรมาร้อยละ 10 ของจำนวนกรรมการสาขาทั้งหมด ที่มีอยู่ 153 คน ปรากฏว่ากรรมการสาขาส่วนใหญ่ทั้งฝ่ายวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 43.75 ของกรรมการทั้งสองฝ่าย เห็นตรงกันว่า ผลของการวิจัยได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการพอสมควร นอกจากนั้นก็มีกรรมการสาขาให้ความเห็น

แตกต่างกันออกไปเป็นสามกลุ่ม ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

กลุ่มที่หนึ่ง ให้ความเห็นว่าการวิจัยนำไปใช้แก้ปัญหาได้ในระยะยาวและผลของการวิจัยมีประโยชน์ทางอ้อม

กลุ่มที่สอง ให้ความเห็นว่า ผลของการวิจัยใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติได้มาก ให้ประโยชน์ในด้านการศึกษา และช่วยแก้ปัญหาด้านเศรษฐกิจของประเทศได้

กลุ่มที่สาม ให้ความเห็นว่า ผลของการวิจัยมีประโยชน์มาก หากรัฐบาลยอมรับ และนำผลการวิจัยไปใช้ การที่ผลการวิจัยใช้ประโยชน์ได้น้อยส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการพิมพ์ผลการวิจัยล่าช้า

ส่วนความเห็นของกรรมการบริหาร ในเรื่องดังกล่าวปรากฏว่ากรรมการท่านหนึ่ง ให้ความเห็นว่า ผลของการวิจัยมีประโยชน์ในด้านการศึกษา และประกอบการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ส่วนกรรมการบริหารอีกท่านหนึ่งให้ความเห็นว่าในขณะนี้กำลังประเมินผลงานในเรื่องดังกล่าวอยู่

จากความเห็นของกรรมการสาขาและกรรมการบริหารในเรื่องการนำผลของการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์นี้ แสดงให้เห็นว่าผลของการวิจัยนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้มากพอควร ถ้าการวิจัยนั้นเป็นการวิจัยเชิงประยุกต์ ผลการวิจัยจะนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย ถ้าการวิจัยนั้นเป็นการวิจัยขั้นมูลฐาน และเรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่มีผลต่อการนำผลการวิจัยไปใช้ ก็คือเรื่องการพัฒนาเผยแพร่ผลงานวิจัยให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบยังไม่ได้พอ จึงทำให้การวิจัยได้ประโยชน์ไม่เต็มที่ อย่างไรก็ตาม การประเมินผลของการวิจัยว่านำไปใช้ประโยชน์ได้เพียงใดนั้น เป็นสิ่งที่ควรกระทำอย่างยิ่ง เพราะหากผลของการวิจัยมีประโยชน์ แต่ขาดการสนับสนุนหรือติดตามผลและเผยแพร่แล้ว การวิจัยเรื่องนั้นก็ย่อมมีคุณค่าน้อย หรือหาประโยชน์ไม่ได้ ฉะนั้นเมื่อมีการประเมินผลหรือติดตามผลให้ทราบถึงประโยชน์อย่างแท้จริงแล้ว ย่อมจะช่วยให้การกำหนดนโยบายการวิจัยถูกต้อง และหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ผลการวิจัยไม่แพร่หลายได้อีกด้วย

ศจี จันทวิมล (ศจี จันทวิมล, 2519 : 3 - 5) ได้ศึกษาปัญหาการใช้หนังสือ และวัสดุของสมุดประกอบการวิจัยของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยในสาขาวิชาการปกครอง วิชาการสังคม

และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เมื่อปี พ.ศ. 2519 โดยสำรวจวิทยานิพนธ์ของแผนกวิชา ปกครอง แผนกสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา และแผนกวิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทั้งหมดจำนวน 133 เล่ม เพื่อจะได้ทราบประเภทของหนังสือ และวัสดุห้องสมุดที่นิสิต ได้ใช้ในการวิจัย แล้วนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา การใช้หนังสือและวัสดุห้องสมุดของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยทั้ง 3 แผนกวิชา ที่ลงทะเบียนเรียนในปี การศึกษา 2518 จำนวน 291 คน ผลจากการสำรวจวิจัย ประเภทการใช้หนังสือ และวัสดุห้องสมุด ที่ใช้ในการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ ในสาขาวิชาการปกครอง วิชา สังคมวิทยา และมานุษยวิทยา และวิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ที่ทำขึ้นตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2504 ถึงปี พ.ศ. 2518 จำนวน 133 เล่ม ซึ่งเป็นวิทยานิพนธ์ของแผนกวิชา ปกครอง 60 เล่ม วิทยานิพนธ์ของแผนกวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา 54 เล่ม และ วิทยานิพนธ์ของแผนกวิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอีก 19 เล่ม ผลจากการวิเคราะห์ ข้อมูลพบว่า ประเภทของสิ่งพิมพ์และวัสดุห้องสมุดที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ เรียงลำดับ จากมากไปน้อยดังนี้คือ หนังสือคำราและวิชาการภาษาไทย ร้อยละ 90.97 ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 93.98 หนังสืออ้างอิงภาษาไทย ร้อยละ 9.7 ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 11.27 วิทยานิพนธ์ภาษาไทย ร้อยละ 48.8 ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 3.75 วารสารภาษาไทย ร้อยละ 51.12 ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 45.86 หนังสือพิมพ์ภาษาไทย ร้อยละ 21.05 ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 2.25 กฎหมาย ประกาศ คำสั่ง ภาษาไทย ร้อยละ 36.09 ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 0 เอกสารราชการภาษาไทย ร้อยละ 47.36 ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 12.78 จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าได้มีการนำผลการวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ที่ทำ ขึ้นไว้แล้ว ไปใช้ประโยชน์ในการค้นคว้าวิจัยและทำวิทยานิพนธ์ในรุ่นต่อ ๆ มา มีปริมาณมาก เป็นอันดับ 4 คือ วิทยานิพนธ์ภาษาไทยใช้อ้างอิงมากถึงร้อยละ 48.8 แต่วิทยานิพนธ์ ภาษาอังกฤษนั้น ใช้อ้างอิงเพียงร้อยละ 3.75 เท่านั้น

ในเรื่องที่เกี่ยวกับการนำผลวิจัยไปใช้ในทางองเดียวกันนี้ ทองชุบ มีทองบัน (ทองชุบ มีทองบัน, 2519 : บทคัดย่อปริญญานิพนธ์) ได้ทำการศึกษาวิจัยการจัดบริการ และการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถาม

ไปยังหัวหน้าบรรณารักษ์ และบรรณารักษ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการวิทยานิพนธ์จากหอสมุดกลาง และหอสมุดคณะ รวม 75 แห่ง และสอบถามนิสิตปริญญาโทปีการศึกษา 2517 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวน 535 คน

ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า มีปัญหาและอุปสรรคในการนำวิทยานิพนธ์ไปใช้เป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากจำนวนวิทยานิพนธ์มีน้อยเดิม และส่วนใหญ่อนุญาตให้ใช้แต่ในห้องสมุดเท่านั้น นอกจากนี้ยังขาดวัสดุที่เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการค้นคว้าวิทยานิพนธ์ เช่น รายชื่อบรรณานุกรม บทคัดย่อ วารสารที่มีข้อมูลหรือสรุปผลจากการวิจัย บรรณารักษ์ส่วนใหญ่จัดบรรณานุกรมไว้เช่นเดียวกับหนังสือธรรมดาโดยทั่วไป ซึ่งความไม่สะดวกในการใช้วิทยานิพนธ์นี้ ย่อมจะส่งผลกระทบไปถึงการนำผลการวิจัยไปใช้โดยตรงอีกด้วย ผู้วิจัยได้เสนอแนะให้หน่วยงานกลางรวบรวมวิทยานิพนธ์ ผลงานวิจัย และจัดพิมพ์รายชื่อวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งบทคัดย่อ และรายชื่อวิทยานิพนธ์ที่กำลังทำอยู่ ออกเผยแพร่เป็นประจำทุก 3 เดือน นอกจากนี้ยังเสนอแนะให้มีการร่วมมือกันอย่างจริงจังระหว่างบัณฑิตวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในการจัดบริการด้านวิทยานิพนธ์ และผลการวิจัยอีกด้วย

ส่วนทัศนะของผู้บริหารและครูสอนที่มติดอกการวิจัยในวิทยาลัยครูนั้น ก็ได้มีผู้พยายามศึกษาวิจัยไว้ทั้งเช่น วิทยาลัยครูอุดรธานี (วิทยาลัยครูอุดรธานี, 2519 :พ 29) ได้ศึกษาสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสอนในวิทยาลัยครูทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 39 คน ที่มีต่อหน่วยงานวิจัยในวิทยาลัยครู ผลจากการศึกษาวิจัยสรุปผลได้ดังนี้ คือ ในด้านการใช้ผลการวิจัยไปประกอบการพิจารณาดำเนินงานของวิทยาลัยครูนั้น ผู้บริหารและครูสอนในวิทยาลัยครู ร้อยละ 97.56 เห็นว่าจำเป็น ส่วนในการปฏิบัติจริง ๆ นั้น ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าผู้บริหารในวิทยาลัยครูได้ใช้ผลงานวิจัยไปช่วยแก้ปัญหาในการดำเนินงานของวิทยาลัยครู เรียงตามลำดับดังนี้คือ มาก ร้อยละ 12.82 ปานกลาง ร้อยละ 23.07 น้อย ร้อยละ 41.25 น้อยที่สุด ร้อยละ 17.9 ไม่ตอบ ร้อยละ 5.12 และในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 39 คน

ตอบว่ามีหน่วยงานวิจัยในวิทยาลัยครูของตน 27 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 69.23 ส่วนอีก 12 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 30.77 ตอบว่าไม่มีหน่วยงานวิจัยในวิทยาลัยครูของตน สำหรับผู้ที่ตอบว่ามีหน่วยงานวิจัยนั้น ระบุว่าผู้บริหารวิทยาลัยครูได้มอบหมายให้ทำหน้าที่ตามลำดับดังต่อไปนี้คือ รวบรวมสถิติทางการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับปัญหาในวิทยาลัย ปรับปรุงและพัฒนาแบบทดสอบ วิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่น และวางแผนและติดตามผลงาน ส่วนการดำเนินงานของหน่วยงานวิจัยในวิทยาลัยครูนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 27 คน ได้เรียงลำดับของงานที่ได้ดำเนินงานไปแล้วตามลำดับดังนี้คือ รวบรวมสถิติทางการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับปัญหาในท้องถิ่น วิจัยปัญหาในวิทยาลัย ปรับปรุงและพัฒนาแบบทดสอบ วางแผนและติดตามผลงาน

ส่วนปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับหน่วยงานวิจัยในวิทยาลัยครูนั้น พอจะสรุปได้เป็น 4 หัวข้อใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้คือ

1. ปัญหาด้านบุคลากร ค่าเนื้องานวิจัยในวิทยาลัยครูนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามได้เรียงลำดับตามความสำคัญของปัญหาดังต่อไปนี้คือ อันดับหนึ่ง บุคลากรมีความรู้ทางการวิจัยไม่เพียงพอ อันดับสอง ขาดบุคลากรที่ตั้งใจมาทำงานด้านวิจัย อันดับสาม บุคลากรมีภาระกิจด้านอื่นมาก และกระจายอยู่ตามภาควิชาต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่า งานวิจัยเป็นงานยาก นักวิจัยทำงานไม่จริงจังและมีคนสนใจน้อย ฯลฯ เป็นต้น
2. ปัญหาบุคลากรผู้บริหารวิทยาลัยครูนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามได้ระบุปัญหาในข้อนี้เรียงตามลำดับดังนี้คือ อันดับหนึ่ง ผู้บริหารไม่ค่อยสนใจงานด้านการวิจัย และไม่เห็นความสำคัญของการวิจัย อันดับสอง ผู้บริหารไม่มีวิธีการกระตุ้นหรือจูงใจให้เกิดการวิจัย นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าผู้บริหารไม่วางขอบข่ายหน้าที่ของหน่วยงานวิจัยให้ชัดเจน และไม่ใช้ผลงานวิจัยให้เกิดประโยชน์เต็มที่
3. ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่าหน่วยงานวิจัยในวิทยาลัยครูมีวัสดุอุปกรณ์ที่ให้ความสะดวกในการทำงานวิจัยน้อยไม่เพียงพอ
4. ปัญหาด้านงบประมาณ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า ไม่มีงบประมาณของการวิจัยเป็นสัดส่วนที่แน่นอน และมักจะไม่มีเงินสนับสนุนในการทำวิจัย

ในด้านความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวกับประโยชน์ของผลงานวิจัยของหน่วยงานวิจัยในวิทยาลัยครู เทาที่ใดกระทำมาแล้วว่ามีค่านิยมบ้างนั้น ผู้ตอบเรียงลำดับโดยให้ความสำคัญลดหลั่นกันไปดังนี้คือ รวบรวมสถิติทางการศึกษา วางแผนงานและติดตามผลงาน วิจัยปัญหาเกี่ยวกับท้องถิ่น แก้ไขปัญหาภายในวิทยาลัย ปรับปรุงและพัฒนาแบบทดสอบ

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบว่ายังไม่มีหน่วยงานวิจัยในวิทยาลัยครูของตนนั้น ผู้ตอบจำนวน 11 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 91.66 ตอบว่าในวิทยาลัยครูจำเป็นต้องมีหน่วยงานวิจัย ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามอีก 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 8.33 ตอบว่าไม่จำเป็นต้องมีหน่วยงานวิจัย ส่วนสาเหตุที่วิทยาลัยครูยังไม่มีหน่วยงานวิจัย เนื่องมาจากอุปสรรคสำคัญเรียงตามลำดับดังนี้คือ อันดับหนึ่งขาดบุคคลากรทางด้านการวิจัย อันดับสอง ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ อันดับสาม ขาดงบประมาณ นอกจากนี้ยังมีผู้ตอบที่ระบุว่า ขาดเครื่องมือในการทำวิจัย ขาดการประสานงานและร่วมมือซึ่งกันและกัน ไม่มีแรงจูงใจ ไม่มีสถานที่ และเพิกถอนวิทยาลัย เป็นต้น

แนวความคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในต่างประเทศ

ได้มีผู้แสดงแนวคิดและศึกษาค้นคว้าวิจัยไว้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยดังนี้คือ เรียวิส (Reavis อ้างจาก สุชา จันทน์เอม, 2510 : 85) ได้เสนอชนิดของการวิจัยที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการบริหารไว้ 7 ชนิด คือ

1. การศึกษาประวัติ (Historical Study)
2. การวิจัยโดยใช้วิธีการทางสถิติ (Statistical Research)
3. การวัดอย่างมีเกณฑ์ (Objective Measurement)
4. การสำรวจ (Survey)
5. การทดลองในห้องปฏิบัติการ (Laboratory Experiment)
6. การศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire Study)
7. การวิจัยโดยมีเกณฑ์ (Legal Research)

เขาได้สรุปว่าตั้งแต่ได้เริ่มศักราชของการใช้แบบแผนจากการค้นคว้าวิจัยใหม่ ๆ ในการบริหารงานการศึกษา โดยใช้หลักวิทยาศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้องนั้นนับว่าได้ผลใกล้เคียงกับความเป็นจริงยิ่งขึ้น แต่ในทุกวันนี้การบริหารการศึกษาก็ยังนำหลักวิทยาศาสตร์มาใช้ไม่เต็มที่อยู่ที่ ส่วนความคิดเห็นในเรื่องความสำคัญของการวิจัยที่มีต่อการบริหารนั้น

คอลลินส์ และ มาโกวสกี (Collins and Makowsky, 1972 : Preface)

มีความเห็นว่า นักบริหารที่คึกจะสนใจทฤษฎีบริหาร และทำการค้นคว้าในด้านใดด้านหนึ่ง เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และอีกด้านหนึ่งเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติ อันจะนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพของการบริหาร เป็นความจริงที่ว่าความก้าวหน้าทางวิชาการในปัจจุบันเป็นผลที่ได้มาจากการค้นคว้าวิจัย แต่ทฤษฎีก็มีความสำคัญมีใช่น้อย เพราะทฤษฎีเป็นเสมือนแสงสว่างที่จะช่วยชี้แนวทางของการวิจัยให้บรรลุเป้าหมาย ดังกล่าวที่ว่า "ทฤษฎีที่ขาดการวิจัยก็มีสภาพเช่นคนตาบอด และการวิจัยที่ขาดทฤษฎีก็มีแต่ความว่างเปล่า"

อีแมนส์ (Emanus อ้างจาก จรรยา สุวรรณทัต, 2519 : 95) คนึงถึงคณะ—ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแมริแลนด์ ได้เขียนบทความไว้เรื่องหนึ่ง กล่าวว่าได้มีการประมาณการร้อยละของการตัดสินใจที่มีผลกระทบกระเทือนต่อการศึกษ การตัดสินใจดังกล่าวอาศัยผลที่ค้นพบจากการวิจัย พบว่ามีช่วงอยู่ระหว่างร้อยละ 3 — 30 กล่าวสั้น ๆ ก็คือ ได้มีการใช้ผลการวิจัยเพื่อตัดสินใจบางประการเพียงร้อยละ 3 — 30 เรื่องนี้ที่จริงเป็นของลำบาก เพราะผู้บริหารก็อยากจะใช้ผลการวิจัยที่จะช่วยตัดสินใจในเรื่องของการปฏิบัติอย่างกว้าง ๆ ส่วนผู้วิจัยก็พยายามจะศึกษา เพื่อหาคำตอบที่ค่อนข้างจะเฉพาะเจาะจงของตน อย่างไรก็ตามก็เป็นที่ยอมรับกันว่าผลการวิจัยอาจจะช่วยผู้บริหารให้ใช้ความรู้จากข้อเท็จจริงมากกว่าการเดาสุ่ม และช่วยให้ปฏิบัติได้คำนึงล่วงหน้าถึงผลของโอกาสและความผิดพลาดที่อาจจะเกิดจากอคติของตนได้

อาชวอธท์ (Ashworth, 1955 : 217) กล่าวถึงการใช้นิเวศวิทยาจากวิทยานิพนธ์ไว้ว่า ผู้ใช้วิทยานิพนธ์จะมีโอกาสใช้ประโยชน์จากวิทยานิพนธ์มากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับว่าได้มีการพิมพ์วิทยานิพนธ์ที่สำเร็จแล้วออกเผยแพร่เพียงใด เพราะในบางประเทศนั้น ถือว่าวิทยานิพนธ์เป็นเอกสารที่ไม่มีการเผยแพร่ ถ้าจะพิมพ์เผยแพร่จะต้องได้รับ

ความยินยอมจากเจ้าของวิทยานิพนธ์เสียก่อน แม้แต่การถ่ายเอกสารก็เช่นกัน ซึ่งถือได้ว่าเป็นอุปสรรคของการนำผลการวิจัยไปใช้ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง

ได้มีผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการนำผลการวิจัยไปใช้ในต่างประเทศไว้ดังนี้คือ บอยเออร์ (Boyer, 1973 : 129) ได้วิเคราะห์ความแพร่หลายของเนื้อหาวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทางพฤกษศาสตร์ วิศวกรรมเคมี และจิตวิทยา โดยศึกษาจากการพิมพ์เผยแพร่ วิทยานิพนธ์ และการอ้างอิงถึงวิทยานิพนธ์ในสาขาต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว โดยการสอบถามผู้ทำวิทยานิพนธ์ในสาขาต่าง ๆ เหล่านั้น ที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปี ค.ศ. 1963 - 1967 จากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย มหาวิทยาลัยเทกซัส และทำการสำรวจการอ้างอิงถึงวิทยานิพนธ์ดังกล่าวในระหว่าง ค.ศ. 1965 - 1970 จากดัชนี (Index) ของห้องสมุด

จากการวิจัยพบว่าในจำนวนวิทยานิพนธ์ที่นำมาศึกษา 441 ชื่อเรื่อง มีวิทยานิพนธ์ที่ไม่เคยถูกอ้างอิงถึง แม้ว่าจะมีผู้นำข้อมูลจากวิทยานิพนธ์เหล่านั้นไปใช้ คิดเป็นร้อยละ 53 นอกจากนี้ยังมีวิทยานิพนธ์ที่ไม่เคยถูกอ้างอิงถึง และไม่เคยมีผู้นำข้อมูลไปใช้เป็นประโยชน์เลย ซึ่งในจำนวนนี้ร้อยละ 40 เป็นวิทยานิพนธ์ทางสาขาจิตวิทยา และร้อยละ 9 เป็นวิทยานิพนธ์สาขาพฤกษศาสตร์

ผลจากการวิจัยดังกล่าว แสดงถึงความสูญเปล่าในการทำวิทยานิพนธ์ เพราะจุดมุ่งหมายสำคัญอย่างหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ก็คือ เพื่อการค้นคว้าความรู้ใหม่ ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ต้องลงทุนทั้งกำลังกาย กำลังปัญญา และกำลังทรัพย์ แต่ข้อมูลที่ได้อาจไม่ได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์เท่าที่ควร บอยเออร์มีความเห็นว่าการวิจัยจะยังไม่เสร็จสมบูรณ์ ถ้าผลที่ได้จากการวิจัยยังไม่มีให้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ หรือไม่ได้มีการจัดทำให้เป็นข้อมูลที่ผู้ต้องการศึกษาค้นคว้าอื่น ๆ มีโอกาสได้ใช้ เขาเชื่อว่าสาเหตุของปัญหานี้อาจเนื่องมาจากวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ที่มีอยู่ อยู่ในที่ที่ผู้ใช้ได้ไม่สะดวกประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งก็คือ ผู้ทำการวิจัยไม่ได้เผยแพร่ข้อมูลหรือเนื้อหาวิทยานิพนธ์ที่ทำสมบูรณ์แล้วให้แพร่หลายออกไปสู่ผู้ใช้โดยทั่วไป

เรื่องในทำนองเดียวกันนี้ แมคฟี (McPhie, 1960 : 377 - 385) ได้ศึกษา

วิจัยองค์ประกอบในการใช้และคุณค่าของวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกในสาขาการศึกษา การสอน สังคม โดยศึกษาจากวิทยานิพนธ์ในสาขาคังกล่าว 385 เรื่อง ที่ทำขึ้นในระหว่างปี ค.ศ. 1934 - 1957 ในมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด และสอบถามอาจารย์บรรณารักษ์ห้องสมุด มหาวิทยาลัย ทัวแทนคินส์เกา และผู้ทำวิทยานิพนธ์คังกล่าว เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการ ใช้วิทยานิพนธ์ แมคฟี ทำการศึกษาจากข้อมูล 3 ประเภทคือ ข้อมูลการให้ยืมของห้องสมุด มหาวิทยาลัยคังกล่าว ข้อมูลการยืมระหว่างห้องสมุดมหาวิทยาลัย และข้อมูลจากการทำบท คัดย่อและไมโครฟิล์ม

ผลจากการวิจัยพบว่า จากข้อมูลการให้ยืมของห้องสมุดที่ได้มาร้อยละ 68 ของ วิทยานิพนธ์ที่นำมาศึกษาวิจัย พบว่าวิทยานิพนธ์จำนวน 8 เรื่อง ไม่เคยมีการยืมไปใช้เลย แม้ว่าจะทำเสร็จไปแล้วอย่างน้อยถึง 2 ปี เกือบร้อยละ 75 ของวิทยานิพนธ์ที่นำมาศึกษาวิจัย ถูกยืมโดยเฉลี่ยอย่างมากปีละ 2 ครั้ง ส่วนวิทยานิพนธ์ที่มีการยืมเฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง มีมากกว่าร้อยละ 5 เพียงเล็กน้อย

ส่วนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการให้ยืมระหว่างห้องสมุดนั้น ปรากฏว่าได้ข้อมูลมาร้อยละ 71 ของวิทยานิพนธ์ทั้งหมดที่นำมาศึกษาวิจัย ประมาณร้อยละ 33 ของข้อมูลคังกล่าวไม่เคยมีการ ยืมระหว่างมหาวิทยาลัยเลย ครึ่งหนึ่งมีการยืม 1 ถึง 4 ครั้ง และมีวิทยานิพนธ์เพียง 4 ชื่อเรื่องเท่านั้น ที่มีการยืมระหว่างมหาวิทยาลัยถึง 10 ครั้ง

จากข้อมูลที่ได้อจากการวิจัยคังกล่าวพอจะสรุปได้ว่า วิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ต้อง ใช้ความพยายามใช้เวลา และใช้ทุนในการทำสูงกว่า กว่าจะเสร็จสมบูรณ์ลงได้นั้นกลับมิได้ ใช้ประโยชน์จากวิทยานิพนธ์นั้นอย่างคุ้มค่าเท่าที่ควร และข้อมูลจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การทำบทคัดย่อและไมโครฟิล์ม วิทยานิพนธ์ที่ได้ข้อมูลมาร้อยละ 76 ของวิทยานิพนธ์ทั้งหมด ที่นำมาศึกษาวิจัยนั้นพบว่า วิทยานิพนธ์เกือบร้อยละ 80 ได้มีการทำบทคัดย่อไว้ แต่บท คัดย่อเหล่านี้มิใช่แต่เฉพาะในห้องสมุดมหาวิทยาลัยที่เป็นสถานที่ศึกษาของผู้ทำวิทยานิพนธ์ เท่านั้น เว้นแต่ในกรณีที่วิทยานิพนธ์มีบทคัดยोरรวมอยู่ด้วย และมีการทำไมโครฟิล์ม ซึ่ง ปรากฏว่ามีจำนวนเพียงหนึ่งในสามของวิทยานิพนธ์ทั้งหมด จากข้อมูลที่ได้มานี้แสดงให้เห็นว่า การเผยแพร่วิทยานิพนธ์ที่ได้จากการศึกษาวิจัยในรูปของวิทยานิพนธ์นี้ หาได้เป็นไปอย่าง-

กว้างขวางดังที่คาดหวังไว้ไม่ แมคพีเชื่อว่าวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก จะเป็นประโยชน์อย่างกว้างขวางมากขึ้น ถ้ามีการ เขียนบทความหรือแต่งหนังสือ เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยให้เป็นที่ยอมรับ จากข้อมูลที่ได้อ่านสามในสี่ของผู้ทำวิทยานิพนธ์ทั้งหมด ปรากฏว่าสองในสามของผู้ทำวิทยานิพนธ์ไม่เคยเขียนบทความเกี่ยวกับงานวิจัยของตนแม้แต่เรื่องเดียว มีประมาณหนึ่งในสามของผู้ทำวิทยานิพนธ์ทั้งหมดเคยเขียนบทความ 1 - 3 บทความ และประมาณร้อยละ 3 เท่านั้น ที่เขียนเผยแพร่ผลงานของตนค่อนข้างมาก ผู้ทำวิทยานิพนธ์น้อยกว่าร้อยละ 7 เขียนถึงงานวิจัยของตนบางส่วนไว้ในบางบทของหนังสือที่พิมพ์เป็นเล่ม เขาแสดงความคิดเห็นไว้ว่า วิทยานิพนธ์ปริญญาเอกจะเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง ก็ต่อเมื่อมีการนำไปใช้เพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยให้เป็นที่รู้จัก โดยได้เสนอแนะไว้ดังนี้

1. นิสิตปริญญาเอกทุกคนต้องถือเป็นหน้าที่ในการทำบทความวิทยานิพนธ์ของตน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ประโยชน์จากวิทยานิพนธ์
 2. นิสิตปริญญาเอกทุกคนควรเขียนงานวิจัยของตนอย่างย่อ ๆ ลงในวารสารวิชาการ อย่างน้อยหนึ่งบทความ เพื่อให้งานวิจัยไปถึงกลุ่มผู้อ่านที่มีความต้องการข้อมูลเหล่านั้น
 3. เมื่อนิสิตปริญญาเอกแต่ละคนสำเร็จการศึกษา และทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้สอนแล้วควรจรรวบรวมรายชื่อเอกสารอ้างอิงถึงงานวิจัยสำคัญ ๆ เป็นบรรณานุกรมของวิชา และหลักสูตรที่ตนสอน เพื่อให้การใช้ผลงานวิจัยแพร่หลายออกไปเมื่อนิสิตที่ตนสอนเหล่านั้นได้มีวิทยานิพนธ์หรือเอกสาร เหล่านั้นออกไปจากแผนกชั้นของห้องสมุด
- จากการศึกษาข้อมูลจากทัศนะของบุคคล เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ เท่าที่จะกระทำได้นี้แสดงให้เห็นว่า ปัญหาเรื่องการนำผลการวิจัยไปใช้นั้นเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งปัญหาหนึ่ง ซึ่งเป็นปัญหาและอุปสรรคทั้ง 2 ด้าน คือ ทั้งในค่านิยมผู้ทำวิจัยเอง และผู้ใช้ผลการวิจัย ทั้งยังส่งผลกระทบเกี่ยวเนื่องไปถึงผู้ปฏิบัติอีกด้วย

เนื่องจากการวิจัยเรื่องลักษณะการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารในวิทยาลัยครูในประเทศไทยนั้น ยังไม่มีผู้ใดได้ทำการวิจัยไว้ก่อน จึงคาดว่าผลจากการวิจัย

ในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้บริหารวิทยาลัยครู กรมการฝึกหัดครู ผู้ทำงาน
 คำนวณวิจัย และผู้มีส่วนรับผิดชอบต่อการเผยแพร่ผลการวิจัยเป็นอย่างยิ่ง เพราะข้อมูลที่
 ได้จากการวิจัยจะเป็นแนวทางพื้นฐานนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและปัญหาต่างๆ
 ที่เกิดขึ้นจากการเผยแพร่ผลการวิจัย และการนำผลการวิจัยไปใช้ นอกจากนี้ยังเป็น
 ข้อมูลสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานในวิทยาลัยครู โดยอาศัย
 ผลงานวิจัยมาประกอบการบริหารงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น
 ทั้งนี้เพื่อความเจริญก้าวหน้าของการฝึกหัดครูไทยยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

เพื่อให้การศึกษาวิจัยดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกได้เป็น

2 กลุ่ม คือ

1.1 ประชากร ได้แก่ผู้บริหารวิทยาลัยครู หรือผู้รักษาราชการในตำแหน่ง
อธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชาทุกคนในวิทยาลัยครูที่เปิดสอน
ถึงระดับปริญญาตรีในปีการศึกษา 2520 จำนวน 17 แห่ง ซึ่งมีประชากรทั้งสิ้น 136 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ หัวหน้าภาควิชา หรือผู้รักษาราชการในตำแหน่ง
หัวหน้าภาควิชาในวิทยาลัยครูที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา 2520 จำนวน
17 แห่ง ซึ่งเลือกสุ่มมาจากหัวหน้าภาควิชาในคณะวิชาต่าง ๆ ตามสัดส่วนต่อไปนี้

คณะครุศาสตร์ มี 6 ภาควิชา เลือกสุ่มมา 1 ภาควิชา

คณะวิทยาศาสตร์ มี 9 ภาควิชา เลือกสุ่มมา 2 ภาควิชา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มี 11 ภาควิชา เลือกสุ่มมา 2 ภาควิชา

รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาจากคณะวิชาต่าง ๆ วิทยาลัยครูละ 5 คน จำนวน 17 แห่ง

รวมเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 85 คน

เมื่อรวมจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างเข้าด้วยกันทั้งหมดแล้ว จึงมีจำนวนประชากร
และกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 221 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

แบบสอบถาม 3 ชุดด้วยกัน คือ

แบบสอบถามชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อความถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ เช่น ตำแหน่ง อายุ คุณวุฒิ และประสบการณ์ เป็นต้น

ตอนที่ 2 เป็นข้อความถามเกี่ยวกับลักษณะ และปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครู

ตอนที่ 3 เป็นข้อความถามปลายปิด และปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครู

แบบสอบถามชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย

แบบสอบถามชุดที่ 3 เป็นแบบสอบถามลักษณะการมุ่งอนาคต (Future-Orientation)

2.2 ขั้นตอนของการสร้างเครื่องมือ

รายละเอียดในการสร้างแบบสอบถามมีดังต่อไปนี้

2.2.1 ศึกษาขอบข่ายของงานในหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหารวิทยาลัยครูทั้ง 5 ระดับ คือ อธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าภาควิชา จากเอกสารของกรมการฝึกหัดครูและจากการสอบถามสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องโดยตรง

2.2.2 ศึกษาแบบสอบถามความรู้พื้นฐานทางการวิจัย ทักษะการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ทำไว้เพื่อใช้ทดสอบความรู้เบื้องต้นของผู้ที่จะเข้ารับการอบรมเรื่องการวิจัย กับศึกษาแบบทดสอบความรู้พื้นฐานที่ใช้สำหรับทดสอบความรู้ความเข้าใจลักษณะและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้จัดทำไว้

2.2.3 ศึกษาผลงานวิจัย และแบบสอบถามลักษณะการมุ่งอนาคตของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ที่ กองเคโณ พัฒนาวิน และ เพ็ญแข ประจวบจันทน์

ได้ทำการวิจัยไว้ในเรื่อง จริยธรรมของเยาวชนไทย

2.2.4 ศึกษาการสร้างความแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่าและแบบสอบถามชนิดอื่น ๆ จากตำรา และวิทยานิพนธ์ที่มีผู้ทำไว้แล้ว

2.2.5 สอบถาม สัมภาษณ์ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการวิจัย เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มาประกอบการสร้างแบบสอบถาม

2.2.6 สร้างแบบสอบถามฉบับร่างขึ้นมาโดยอาศัยข้อมูลที่ได้กล่าวแล้วเป็นแนวทาง สักลัดกับข้อคำถาม และแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ชุด เพื่อความสะดวกแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม

2.2.7 นำแบบสอบถามฉบับต้นร่างที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข แล้วนำกลับไปปรับปรุงแก้ไขข้อความให้ครอบคลุมเนื้อหาและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

2.2.8 นำแบบสอบถามฉบับที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนี้ไปทดลองใช้กับผู้บริหารวิทยาลัยครูระดับ 5 ระดับ จำนวน 30 ชุด แล้วนำไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น และปรับปรุงข้อคำถามจนเป็นที่พอใจแล้วจึงนำไปใช้เป็นแบบสอบถามฉบับที่จริงต่อไป

สำหรับค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งสามชุดที่ได้จากการทดลองใช้กับกลุ่มผู้บริหารของวิทยาลัยครูระดับ 5 ระดับ มีดังต่อไปนี้

แบบสอบถามชุดที่ 1 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9805

แบบสอบถามชุดที่ 2 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7546

แบบสอบถามชุดที่ 3 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8213

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยนี้ ใช้ช่วงเวลาระหว่างวันที่ 2 มกราคม 2521 ถึงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2521 โดยใช้วิธีที่เป็นแบบแผนทางราชการและวิธีแบบแผนทางราชการ กล่าวคือผู้วิจัยได้ขอหนังสือแนะนำเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปถึงอธิการวิทยาลัยครูทั้ง 17 แห่ง ที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้บริหาร

ทั้ง 5 ระบุ ตอบแบบสอบถามที่ส่งไป

สำหรับวิทยาลัยครูในส่วนกลาง 5 แห่ง คือ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ และ วิทยาลัยครูพระนคร นั้น ผู้วิจัยได้ไปติดต่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามจากผู้บริหารวิทยาลัยครูทั้ง 5 แห่งนั้นโดยตรงด้วยตนเอง

ส่วนวิทยาลัยครูในส่วนภูมิภาคอีก 12 แห่งนั้น ใช้วิธีส่งหนังสือของแม่พิมพ์วิทยาลัยฯ พร้อมแบบสอบถามไปยังอาจารย์หรือผู้ช่วยสอนผู้วิจัยเป็นส่วนตัว และขอรองให้ช่วยชี้แจง แจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดส่งกลับคืนมายังผู้วิจัยภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยวิธีการดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้นจำนวน 184 ฉบับ จากแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมดจำนวน 221 ฉบับ คิดเป็นจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาร้อยละ 83.25

4. วิธีจัดการกับข้อมูล

เมื่อได้รับข้อมูลจากแบบสอบถามที่ส่งกลับคืนมาแล้ว ก็ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ตรวจเช็คและแนบแบบสอบถามทั้ง 3 ชุด และแยกเป็นหมวดหมู่ตามต้องการ

4.2 หาค่าสถิติพื้นฐานของผู้บริหารแต่ละกลุ่ม คือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 ทดสอบสมมติฐาน

4.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีตำแหน่ง อายุ ฐานะ และประสบการณ์ต่างกัน มีลักษณะและการนำผลการวิจัยไปใช้ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกัน ทดสอบโดยใช้ F-test

4.3.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของผู้บริหารวิทยาลัยครู มีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติ การวิจัย ทดสอบโดยใช้ Correlation-Coefficient

4.3.3 สมมุติฐานข้อที่ 3 ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของ
ผู้บริหารวิทยาลัยครู จะมีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับลักษณะการมุ่งอนาคต ทดสอบโดยใช้
Correlation-Coefficient

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 คาสถิติพื้นฐาน

5.1.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

5.1.2 ค่าความแปรปรวน (S^2)

5.1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

5.2 วิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนแปรชั้นเดียว (One way Analysis of Variance) (Lindquist, 1956:56) โดยใช้สูตร

$$F = \frac{\text{MS between group}}{\text{MS within group}}$$

หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้ Studentized q-Statistic ตามวิธีของ Newman-Keuls (Winer, 1971:210-218)

$$q = \frac{\bar{T}_{\text{Largest}} - \bar{T}_{\text{Smallest}}}{\sqrt{\text{MS}_{\text{error}}/n}}$$

5.3 วิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สูตรการหาค่าสหสัมพันธ์ (Ferguson, 1971:102)

$$r = \frac{NXY - \sum XY}{\sqrt{\{NEX^2 - (\sum X)^2\} \{NEY^2 - (\sum Y)^2\}}}$$

แล้วทดสอบนัยสำคัญของ r โดยเทียบค่า r จากตาราง

Critical Values of the Correlation Coefficient

5.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดที่ 1 และชุดที่ 3 จากสูตร

Coefficient Alpha (Garrett, 1970:341)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_x^2} \right\}$$

และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดที่ 2 จากสูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน 21

(Kuder-Richardson 21) (Ferguson, 1971:367)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\bar{X} (n - \bar{X})}{n s_x^2} \right\}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้สื่อความหมายได้ตรงกันในการแปลความหมายจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่างๆที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ความแปรปรวน
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนผู้บริหารในกลุ่มตัวอย่าง
SS	แทน	Sum Square
MS	แทน	Mean Square
df	แทน	Degree of freedom
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
q	แทน	Studentized q-statistic
$\bar{h}$	แทน	Harmonic mean
อธิการ	แทน	อธิการวิทยาลัยครู
รองอธิการ	แทน	รองอธิการวิทยาลัยครู
หัวหน้าสำนัก	แทน	หัวหน้าสำนักงานอธิการวิทยาลัยครู
คณะวิชา	แทน	หัวหน้าคณะวิชาในวิทยาลัยครู
ภาควิชา	แทน	หัวหน้าภาควิชาในวิทยาลัยครู
บริหาร	แทน	คณาธิการบริหาร
วิชาการ	แทน	คณาธิการวิชาการ

กิจการ	แทน	ด้านกิจการนักศึกษา
นิเทศ	แทน	ด้านนิเทศการศึกษา
การนำไปใช้	แทน	ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้
ความเข้าใจ	แทน	ความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย
มุงอนาคต	แทน	ลักษณะการมุงอนาคต
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจะนำเสนอพร้อมทั้งแปลความหมายตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของผู้บริหารวิทยาลัยครูกับตัวแปรต่างๆคือ ตำแหน่ง อายุ คุณวุฒิ และประสบการณ์ วิเคราะห์การจัดอันดับแบบของการวิจัยที่ผู้บริหารวิทยาลัยครูใช้ในการปฏิบัติงาน และวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ ซึ่งเป็นข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามชุดที่ 1

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ กับความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย และลักษณะการมุงอนาคต

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ภายในของคำตอบในลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักศึกษา และด้านนิเทศการศึกษา

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับตัวแปรต่างๆ

1.1 ทดสอบความแตกต่างลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ โดยจำแนกตามลักษณะตำแหน่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ อธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าภาควิชา

ตาราง 1 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ โดยจำแนกตามลักษณะตำแหน่งของผู้บริหารวิทยาลัยครู ทั้ง 5 ระดับ

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติพื้นฐาน		
	N	$\bar{X}$	S
อธิการ	9	155.8888	46.4341
รองอธิการ	38	100.4210	39.1326
หัวหน้าสำนักงานอธิการ	14	116.7142	37.0609
หัวหน้าคณะวิชา	41	102.8780	40.2404
หัวหน้าภาควิชา	82	93.5610	31.3980

ข้อมูลจากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของผู้บริหารวิทยาลัยครูเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ อันดับ 1 อธิการ อันดับ 2 หัวหน้าสำนักงานอธิการ อันดับ 3 หัวหน้าคณะวิชา อันดับ 4 รองอธิการ และอันดับ 5 หัวหน้าภาควิชา เพื่อให้ทราบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยนี้แตกต่างกันทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยจึงใช้การทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาค่าความแตกต่างของ
ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ กับตำแหน่งต่าง ๆ
ของผู้บริหาร วิทยาลัยครู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	35129.0000	8782.2500	** 6.4413
ภายในกลุ่ม	179	244055.0000	1363.4350	
รวม	183	279184.0000		

$$F_{.01} (4, 179) = 3.41$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 2 พบว่า ผู้บริหารวิทยาลัยครู
ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเพื่อทดสอบความแตกต่างของลักษณะและปริมาณ
การนำผลการวิจัยไปใช้ กับตำแหน่งต่าง ๆ เป็นรายคู่ ผู้วิจัยใช้การทดสอบโดย
Studentized q-statistic ปรากฏผลเปรียบเทียบดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่า q - statistic ของลักษณะและปริมาณการ
นำผลการวิจัยไปใช้ระหว่างกลุ่มผู้บริหารวิทยาลัยครูทั้ง
5 ระดับเป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง	ภาควิชา รองอธิการ คณะวิชา หัวหน้าสำนัก อธิการ				
	$\bar{X}$	93.5610	100.4210	102.8780	116.7142 155.8888
ภาควิชา	93.5610	—	6.8600	9.3170	23.1532* 62.3278**
รองอธิการ	100.4210		—	2.4570	16.2932 55.4678**
คณะวิชา	102.8780			—	13.8362 53.0108**
หัวหน้าสำนัก	116.7142				— 39.1746**
อธิการ	155.8888				

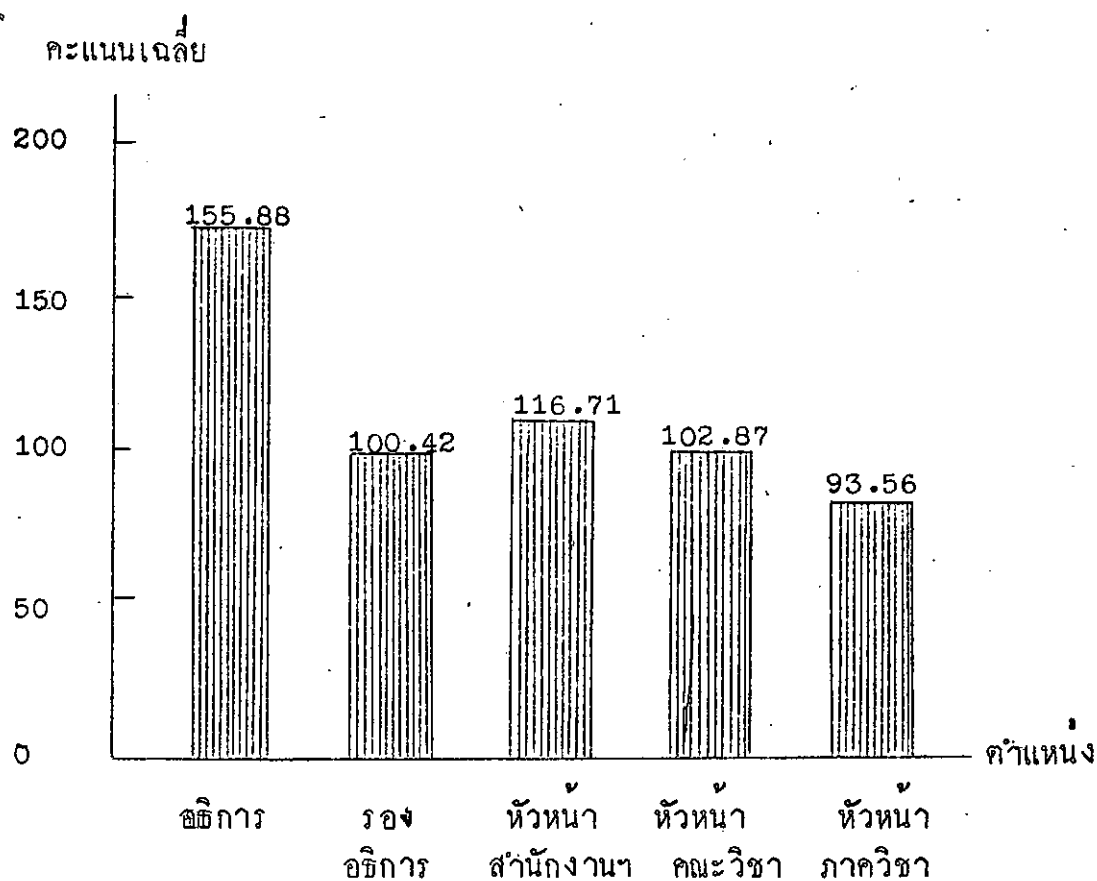
r	2	3	4	5
q.95 (r, 179)	2.77	3.31	3.63	3.86
q.95 (r, 179) $\cdot \sqrt{MS_{\text{error}}/n}$	16.7500	20.0248	21.9607	23.3522
q.99 (r, 179)	3.64	4.12	4.40	4.60
q.99 (r, 179) $\cdot \sqrt{MS_{\text{error}}/n}$	22.0190	24.9157	26.6090	27.8185

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าอธิการมีลักษณะ
และปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ แตกต่างไปจากหัวหน้าภาควิชา รองอธิการ
หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าสำนักงานอธิการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และหัวหน้าสำนักงานอธิการมีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างไปจากหัวหน้าภาควิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า อธิการ มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้มากกว่าหัวหน้าภาควิชา รองอธิการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้มากกว่าหัวหน้าภาควิชา ส่วนลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ระหว่างกลุ่มผู้บริหารระดับอื่นๆ เช่น หัวหน้าภาควิชา กับรองอธิการ หัวหน้าภาควิชา กับหัวหน้าคณะวิชา รองอธิการ กับหัวหน้าคณะวิชา รองอธิการ กับหัวหน้าสำนักงานอธิการ และ หัวหน้าคณะวิชา กับหัวหน้าสำนักงานอธิการนั้น ไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันใน ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้

เพื่อสะดวกแก่การทำความเข้าใจ ผู้วิจัยได้เสนอกราฟแท่งแสดงลักษณะ และปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหาร วิทยาลัยครูทั้ง 5 ระดับไว้ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กราฟแท่งแสดงลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้
ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครู

จากภาพที่ 1 แสดงให้เห็นว่าลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูระดับต่างๆ มีลักษณะและปริมาณการนำไปใช้โดยรวมทั้ง 4 ตำแหน่ง ดังนี้คือ อธิการมีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้มากเป็นอันดับ 1 (คะแนนเฉลี่ย 155.88) รองลงมาตามลำดับคือ หัวหน้าสำนักงานอธิการ (คะแนนเฉลี่ย 116.71) หัวหน้าคณะวิชา (คะแนนเฉลี่ย 102.87) รองอธิการ (คะแนนเฉลี่ย 100.42) และหัวหน้าภาควิชา (คะแนนเฉลี่ย 93.56)

เมื่อแยกศึกษาลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงาน ทั้ง 4 ด้านคือ ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักศึกษา ด้านนิเทศ-การศึกษา แล้วปรากฏผลดังแสดงไว้ในตาราง 4 และภาพที่ 2

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักศึกษา ด้านนิเทศการศึกษา โดยจำแนกตามตำแหน่ง

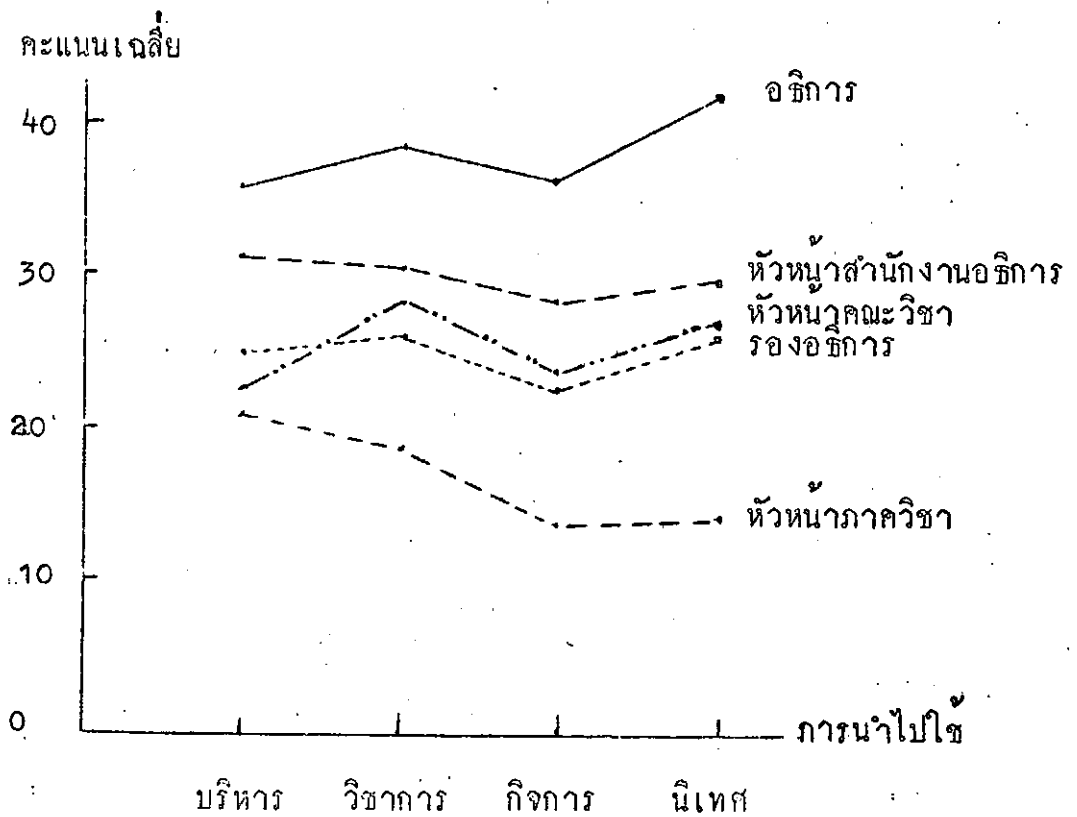
ตำแหน่ง \ ค่าเฉลี่ยการนำ- ไปใช้	บริหาร	วิชาการ	กิจการ	นิเทศ
อธิการ	35.222	39.888	37.555	43.222
รองอธิการ	25.500	26.368	23.210	25.342
หัวหน้าสำนักงานอธิการ	30.857	30.500	27.285	28.071
หัวหน้าคณะวิชา	23.414	28.707	23.804	26.756
หัวหน้าภาควิชา	21.646	18.410	15.024	16.280

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูในตำแหน่งต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้านมีความแตกต่างกันออกไปตามตำแหน่งของผู้บริหาร กล่าวคือ ในด้านการบริหาร คะแนนเฉลี่ยลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของอธิการสูงเป็นอันดับ 1 หัวหน้าสำนักงานอธิการเป็นอันดับ 2 รองอธิการเป็นอันดับ 3 หัวหน้าคณะวิชาเป็นอันดับ 4 และหัวหน้าภาควิชาเป็นอันดับ 5 ในด้านวิชาการคะแนนเฉลี่ยลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของอธิการสูงเป็นอันดับ 1 หัวหน้าสำนักงานอธิการ

เป็นอันดับ 2 หัวหน้าคณะวิชาเป็นอันดับ 3 รองอธิการเป็นอันดับ 4 และ
หัวหน้าภาควิชาเป็นอันดับ 5

ในด้านกิจการนักศึกษา คะแนนเฉลี่ยลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัย
ไปใช้ของอธิการสูงเป็นอันดับ 1 หัวหน้าสำนักงานอธิการเป็นอันดับ 2 หัวหน้า
คณะวิชาเป็นอันดับ 3 รองอธิการเป็นอันดับ 4 และหัวหน้าภาควิชาเป็นอันดับ 5
ส่วนในด้านนิเทศการศึกษานั้น คะแนนเฉลี่ยลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัย
ไปใช้ของอธิการสูงเป็นอันดับ 1 หัวหน้าสำนักงานอธิการเป็นอันดับ 2 หัวหน้า
คณะวิชาเป็นอันดับ 3 รองอธิการเป็นอันดับ 4 และหัวหน้าภาควิชาเป็นอันดับ 5
นั่นคือ จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้
ในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่า อธิการมีลักษณะและปริมาณ
การนำผลการวิจัยไปใช้สูงกว่าผู้บริหารระดับอื่น ๆ รองลงมาตามลำดับ คือ
หัวหน้าสำนักงานอธิการ รองอธิการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าภาควิชา
ดังแสดงไว้ในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงกราฟเส้น ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้
ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูในต่าง ๆ 4 ด้าน คือ ด้านการ
บริหาร ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักศึกษา และด้านนิเทศการศึกษา

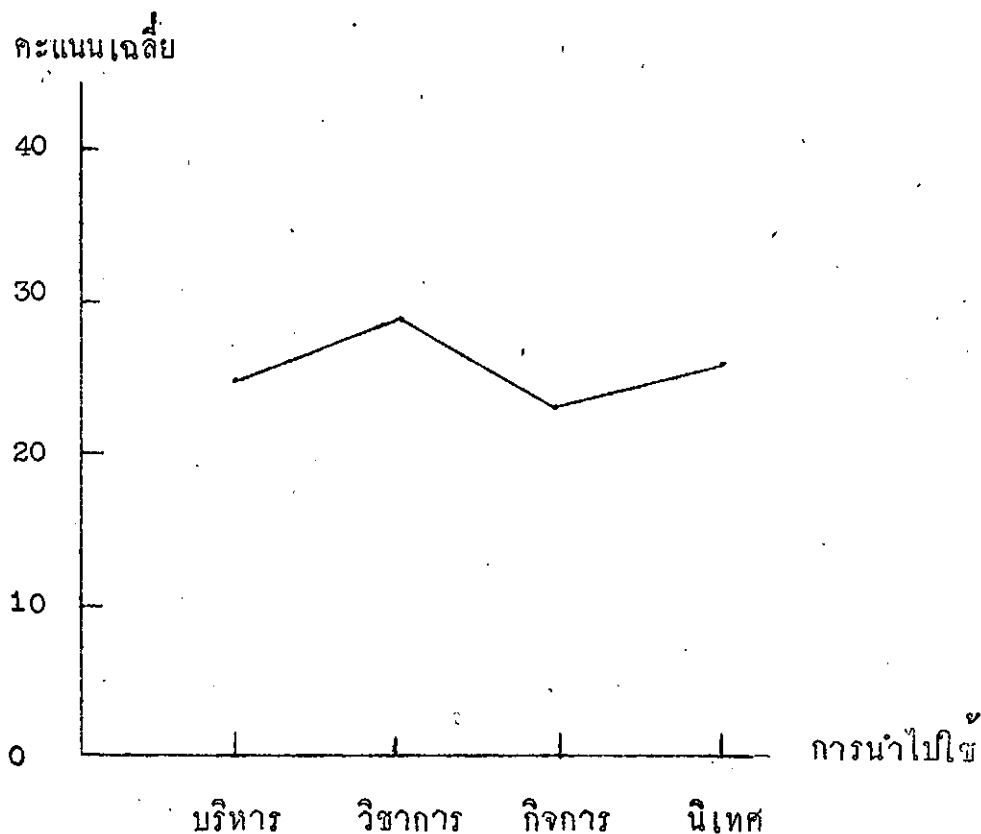
และเมื่อศึกษาโดยรวม ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตาราง 5 และภาพที่ 3

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยโดยรวมของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครู

ค่าคะแนนเฉลี่ย	บริหาร	วิชาการ	กิจการ	นิเทศ
ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้	24.2011	28.1413	23.6522	25.3948

จากตาราง 5 แสดงว่าลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครู โดยรวมทุกระดับนั้น มีค่าคะแนนเฉลี่ยลักษณะและปริมาณการนำไปใช้ในด้านวิชาการสูงเป็นอันดับ 1 ด้านนิเทศการศึกษาเป็นอันดับ 2 ด้านการบริหารเป็นอันดับ 3 และด้านกิจการนักศึกษาเป็นอันดับ 4 ดังแสดงไว้ในภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แสดงกราฟเส้น ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้
ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูโดยรวม

จากภาพ 3 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาจากผู้บริหารวิทยาลัยครู
โดยรวมทุกตำแหน่งแล้ว จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าลักษณะและปริมาณการนำผลการ-
วิจัยไปใช้ในด้านวิชาการสูงกว่า ด้านการบริหาร ด้านกิจกรรมนักศึกษา และด้าน
นิเทศการศึกษา ส่วนลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในด้านการบริหาร
ด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านนิเทศการศึกษานั้น มีปริมาณไม่แตกต่างกันมากนัก

1.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับอายุของผู้บริหารวิทยาลัยครู โดยจำแนกออกเป็น 3 ระดับ คือ ต่ำกว่า 30 ปี 30 - 40 ปี และมากกว่า 40 ปีขึ้นไป

ตาราง 6 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของผู้บริหารวิทยาลัยครู จำแนกตามกลุ่มอายุ

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติพื้นฐาน		
	N	$\bar{X}$	S
ผู้บริหารที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี	9	101.6666	33.6884
ผู้บริหารที่มีอายุ 30 - 40 ปี	75	99.3200	33.0870
ผู้บริหารที่มีอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป	100	103.7900	43.1285

จากข้อมูลตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของกลุ่มผู้บริหารที่มีอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไปสูงเป็นอันดับ 1 กลุ่มผู้บริหารที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี เป็นอันดับ 2 และกลุ่มผู้บริหารที่มีอายุ 30 - 40 ปี เป็นอันดับ 3 เพื่อให้ทราบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยนี้มีความแตกต่างกันทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยจึงทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาค่าความแตกต่าง
ของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับอายุของ
ผู้บริหารวิทยาลัยครู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2.0000	856.0000	428.0000	.2783
ภายในกลุ่ม	181.0000	278328.0000	1537.7230	
รวม	183.0000	279184.0000		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีระดับอายุต่างกัน มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีระดับอายุต่างกัน มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ไม่แตกต่างกัน

1.3 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับคุณวุฒิของผู้บริหารวิทยาลัยครู ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ปรียญตรี กับสูงกว่าปรียญตรี

ตาราง 8 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของผู้บริหารวิทยาลัยครู จำแนกตามคุณวุฒิ

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติพื้นฐาน		
	N	$\bar{X}$	S
ผู้บริหารที่มีคุณวุฒิปริญญาตรี	60	93.9167	39.2600
ผู้บริหารที่มีคุณวุฒิสสูงกว่าปริญญาตรี	124	105.7096	38.2144

จากข้อมูลตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยลักษณะ และ ปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีคุณวุฒิสสูงกว่าปริญญาตรี สูงกว่าผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีคุณวุฒิปริญญาตรี เพื่อให้ทราบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยนี้มีความแตกต่างกันทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยจึงทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่าง
ลักษณะ และปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับคุณวุฒิของ
ผู้บริหารวิทยาลัยครู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1.0000	5622.0000	5622.0000	3.7403
ภายในกลุ่ม	182.0000	273562.0000	1503.0870	
รวม	183.0000	279184.0000		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีคุณวุฒิต่างกัน มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีคุณวุฒิต่างกัน มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ไม่แตกต่างกัน

1.4 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ กับประสบการณ์ของผู้บริหารวิทยาลัยครู โดยจำแนกออกเป็น 3 ระดับ คือ น้อยกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป

ตาราง 10 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของผู้บริหารวิทยาดัยศร จำแนกตามประสบการณ์

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติพื้นฐาน		
	N	$\bar{X}$	S
ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี	78	89.8077	35.5806
ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี	32	106.4375	29.7772
ผู้บริหารที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	74	112.5945	42.1608

จากข้อมูลตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ย ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของผู้บริหารกลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ขึ้นไปสูงเป็นอันดับ 1 กลุ่มผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี สูงเป็นอันดับ 2 และกลุ่มผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี สูงเป็นอันดับ 3 เพื่อให้ทราบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยนี้มีความแตกต่างกันทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยจึงทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาค่าความแตกต่าง
ลักษณะ และปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับประสบการณ์
ของผู้บริหารวิทยาลัยครู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2.0000	20527.0000	10263.5000	7.1821 ^{**}
ภายในกลุ่ม	181.0000	258657.0000	1429.0440	
รวม	183.0000	279184.0000		

$$F_{.01} (2, 181) = 4.71$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 11 พบว่า ผู้บริหารวิทยาลัยครู
ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มี
ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกัน เพื่อทดสอบความแตกต่าง
ระหว่างลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ กับระดับประสบการณ์เป็นรายคู่
ผู้วิจัยใช้การทดสอบโดย Studentized q - statistic ปรากฏผลเปรียบเทียบ
ดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 แสดงค่า q - Statistic ลักษณะและปริมาณการนำ
ผลการวิจัยไปใช้ระหว่างกลุ่มผู้บริหารที่มีระดับประสบการณ์
ต่างกันเป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง	ต่ำกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี มากกว่า 10 ปี		
	$\bar{X}$	89.8077	106.4375 112.5945
ต่ำกว่า 5 ปี	89.8077	—	16.6298* 22.7868**
5 - 10 ปี	106.4375	—	6.157
มากกว่า 10 ปี	112.5945	—	—

r	2	3
q.95 (r, 181)	2.77	3.31
q.95 (r, 181). $\sqrt{MS_{\text{error}}/n}$	14.4967	17.3228
q.99 (r, 181)	3.64	4.12
q.99 (r, 181). $\sqrt{MS_{\text{error}}/n}$	19.0501	21.5620

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารที่มี
ประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้
แตกต่างจากผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 และผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี มีลักษณะและปริมาณการนำผล
การวิจัยไปใช้แตกต่างจากผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไปมี

ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้มากกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 5 – 10 ปี มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้มากกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ส่วนผู้บริหารที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ขึ้นไปกับผู้บริหารที่มีประสบการณ์ 5 – 10 ปี ไม่พบความแตกต่างในลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้

1.5 วิเคราะห์การจัดอันดับแบบของการวิจัยตามการปฏิบัติของ ผู้บริหารวิทยาลัยครู

ตาราง 13 แสดงค่าความถี่ การย่อย และการจัดอันดับแบบของการวิจัยตามการปฏิบัติของมหาวิทยาลัยศรี

หมายเลขการจัดอันดับ แบบของการวิจัย	1		2		3		4		5		6		หมายเหตุ
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	
การวิจัยแบบสำรวจ	67	41.35	40	24.69	30	18.51	17	10.49	4	2.46	4	2.46	อันดับ 1
การวิจัยเชิงปฏิบัติการ	36	22.64	40	25.15	26	16.35	27	16.98	15	9.43	15	9.43	อันดับ 2
การวิจัยโดยวิธีการทางสถิติ	15	9.43	37	23.27	51	32.07	32	20.12	15	9.43	9	5.66	อันดับ 3
การวิจัยแบบทดลอง	30	19.23	27	17.30	29	18.58	43	27.56	12	7.69	15	9.61	อันดับ 4
การวิจัยแบบพรรณนา	10	6.32	12	7.59	11	6.96	21	13.29	72	45.56	32	20.25	อันดับที่ 5
การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์	3	1.93	2	7.21	8	5.16	14	9.03	38	24.51	90	58.06	อันดับ 6
รวม	161	100.9	158	99.29	155	97.63	154	97.47	156	99.08	165	105.47	—

ผลการจัดอันดับของการวิจัยตามการปฏิบัติซึ่งผู้บริหารวิทยาลัยครู จากตาราง 13 พบว่า การจัดอันดับ
ของการใช้การวิจัยแบบต่างๆตามการปฏิบัติเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ปรากฏดังนี้

- อันดับ 1 การวิจัยแบบสำรวจ (The Survey Research) (ร้อยละ 41.35)
- อันดับ 2 การวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะเรื่อง (Action Research) (ร้อยละ 25.15)
- อันดับ 3 การวิจัยโดยวิธีการทางสถิติ (Statistical Research) (ร้อยละ 32.07)
- อันดับ 4 การวิจัยแบบทดลอง (Experimental Research) (ร้อยละ 27.56)
- อันดับ 5 การวิจัยแบบพรรณนา (Descriptive Research) (ร้อยละ 45.56)
- อันดับ 6 การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research) (ร้อยละ 58.06)

1.6 วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยที่ผู้บริหารวิทยาลัยครูเคย
ประสบมาหรือกำลังประสบอยู่

ตาราง 14 แสดงความถี่ การยลระ และการจัดอันดับความสำคัญของปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้
ของศูนย์บริหารวิทยาลัยครู ในตำแหน่งต่าง ๆ ที่เคยประสบการณ์มาแล้ว หรือกำลังประสบอยู่

ข้อปัญหา	อภิศกร			รองอภิศกร			หัวหน้าสำนัก ๗			คณวศิศกร			ภคคศิศกร		
	f	%	อันดับ	f	%	อันดับ	f	%	อันดับ	f	%	อันดับ	f	%	อันดับ
ปัญหาที่ 1	4	9.09	2	20	10.98	2	8	11.11	1	17	8.17	7	42	9.45	4
ปัญหาที่ 2	7	15.90	1	22	12.08	1	8	11.11	1	30	14.42	1	47	10.68	2
ปัญหาที่ 3	4	9.09	2	16	8.79	5	7	9.72	4	25	12.01	2	46	10.45	3
ปัญหาที่ 4	3	6.81	8	16	8.79	5	6	8.33	6	20	9.61	4	48	10.90	1
ปัญหาที่ 5	3	6.81	8	13	7.14	10	6	8.33	6	11	5.28	9	36	8.18	7
ปัญหาที่ 6	4	9.09	2	7	3.84	12	6	8.33	6	8	3.84	12	26	5.90	11
ปัญหาที่ 7	2	4.54	11	17	9.34	3	7	9.72	4	11	5.28	9	41	9.93	6
ปัญหาที่ 8	2	4.54	11	8	4.39	11	2	2.77	11	9	4.32	11	12	2.72	12
ปัญหาที่ 9	4	9.09	2	17	9.34	3	6	8.33	6	20	9.61	4	34	7.72	8
ปัญหาที่ 10	4	9.09	2	15	8.24	8	6	8.33	6	19	9.13	6	34	7.72	8
ปัญหาที่ 11	3	6.81	8	16	8.79	5	8	11.11	1	21	10.09	4	42	9.45	4
ปัญหาที่ 12	4	9.09	2	15	8.24	8	2	2.77	11	17	8.17	7	32	7.21	8
รวม	44	99.95	—	182	99.96	—	72	99.96	—	208	99.93	—	440	100.31	—

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 14 พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ ที่ผู้บริหารวิทยาลัยครูระบุ ตรงกันมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ไม่มีรายชื่อเรื่องและบทคัดย่อผลงานวิจัยที่ผู้ทำไว้แล้ว มีผู้บริหาร 4 ระดับคือ อธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ และหัวหน้าคณะวิชา ระบุถึงปัญหาและอุปสรรคสำคัญในข้อนี้ ส่วนหัวหน้าภาควิชา ระบุความสำคัญของปัญหาและอุปสรรคในข้อนี้เป็นอันดับ 2

ปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ที่ผู้บริหารระบุตรงกันเป็นอันดับ 2 คือ ไม่ทราบว่าจะส่งเรื่องผลการวิจัยมาให้อยู่ที่ใด มีผู้บริหารถึง 2 ระดับคือ อธิการ และรองอธิการ ระบุถึงปัญหาและอุปสรรคในข้อนี้ ส่วนปัญหาที่ 3 คือ ผลการวิจัยที่ผู้ทำไว้แล้วไม่ตรงกับความต้องการนั้น มีผู้บริหาร 2 ระดับ คือ อธิการ กับหัวหน้าคณะวิชา ระบุถึงปัญหาและอุปสรรคในการนำผลวิจัยไปใช้ข้อนี้เป็นอันดับ 2 เช่นเดียวกัน

สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ เป็นอันดับ 3 นั้น ผู้บริหารมีความเห็นแตกต่างกันออกไป เช่น รองอธิการ ระบุว่า ขาดความเชื่อมั่นในผลการวิจัยที่ส่งอยู่ เพราะบางกรณีผลการวิจัยเรื่องเดียวกันจากแหล่งวิจัยที่แตกต่างกัน มักจะขัดแย้งกันเอง ผลการวิจัยไม่สามารถใช้หาข้อสรุปเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้ทันเวลาที่ หัวหน้าคณะวิชา ระบุว่า มีงานที่จะต้องรับผิดชอบมาก จนไม่มีเวลาศึกษาและสรุปผลงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ ส่วนหัวหน้าภาควิชา ระบุว่า ไม่แน่ใจว่าผลการวิจัยจะสามารถแก้ปัญหาได้จริง

นอกจากปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังกล่าวมาแล้ว
3 อันดับ ผู้บริหารวิทยาลัยครูยัง ระบุถึงปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้อื่น ๆ ไว้อีกตามลำดับดังนี้

อันดับ 4 หัวหน้าสำนักงานอธิการมีความเห็นว่า ได้แก้ปัญหาผลการวิจัยที่ผู้ทำไว้ไม่ตรงกับความต้องการ และขาดความเชื่อมั่นในผลการวิจัยที่ส่งอยู่ เพราะบางกรณีผลการวิจัยเรื่องเดียวกันจากแหล่งวิจัยที่ต่างกัน มักจะขัดแย้งกันเอง หัวหน้าคณะวิชา มีความเห็นว่าได้แก้ปัญหาเรื่อง การไม่แน่ใจว่าผลการวิจัยที่ส่งอยู่จะสามารถแก้ปัญหาได้จริง และผลการวิจัยไม่สามารถใช้หาข้อสรุปเพื่อแก้

ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้ทันเวลาที่ หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่าได้แก้ปัญหา เรื่องไม่ทราบว่าแหล่งที่จะได้ผลการวิจัยที่ต้องการมาใช้อยู่ที่ใด กับมีงานที่จะต้อง รับผิดชอบมากจนไม่มีเวลาศึกษาและสรุปผลงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการ นำไปใช้ ส่วนอธิการ และรองอธิการมีภาระปัญหาและอุปสรรคในอันคับนี้

อันคับ 5 รองอธิการมีความเห็นว่าได้แก้ปัญหา ผลการวิจัยที่มี ผู้ทำไว้ไม่ตรงกับความต้องการ ไม่แน่ใจว่าผลการวิจัยที่มีอยู่จะสามารถแก้ปัญหา ได้จริง และมีงานที่จะต้องรับผิดชอบมากจนไม่มีเวลาศึกษาและสรุปผลงานวิจัย ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ ส่วนอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าภาควิชาไม่ระบุถึงปัญหาและอุปสรรคในอันคับนี้

อันคับ 6 หัวหน้าสำนักงานอธิการมีความเห็นว่าได้แก้ปัญหา ไม่แน่ใจว่าผลการวิจัยที่มีอยู่จะสามารถแก้ปัญหาได้จริง ผลการวิจัยที่ได้เน้นหนักไป ในทางทฤษฎีไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในแนวปฏิบัติ ภาษาที่ใช้ในการวิจัยเป็น วิชาการมากเกินไปจนยากแก่การทำความเข้าใจ ผลการวิจัยไม่สามารถจะให้ คำตอบเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้ทันเวลาที่ และได้รับมอบหมายให้แก้ปัญหา อย่างรีบด่วน จนกระทั่งไม่มีเวลาไปศึกษาค้นคว้าเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบ การตัดสินใจ หัวหน้าคณะวิชามีความเห็นว่า ได้แก้ปัญหา ได้รับมอบหมายให้แก้ ปัญหาอย่างรีบด่วน จนกระทั่งไม่มีเวลาไปศึกษาค้นคว้าเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ ประกอบการตัดสินใจ หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่าได้แก้ปัญหา ขาดความเชื่อมั่น ในผลการวิจัยที่มีอยู่ เพราะบางกรณีผลการวิจัยเรื่องเดียวกันจากแหล่งวิจัยที่ ต่างกัน มักจะขัดแย้งกันเอง ส่วนผู้บริหารระดับอธิการ และรองอธิการไม่ระบุ ถึงปัญหาในอันคับนี้

อันคับ 7 หัวหน้าคณะวิชามีความเห็นว่าได้แก้ปัญหาไม่ทราบว่า แหล่งที่จะได้ผลการวิจัยที่ต้องการมาใช้อยู่ที่ใด และผลการวิจัยที่ได้มักจะไม่ แตกต่างไปจากความคาดหวังหรือสามัญสำนึกจากประสบการณ์เท่าใดนัก หัวหน้า ภาควิชามีความเห็นว่าได้แก้ปัญหาขาดความเชื่อมั่นในผลการวิจัยที่มีอยู่เพราะบาง

กรณี ผลการวิจัยเรื่องเดียวกัน จากแหล่งวิจัยที่ต่างกันมักจะขัดแย้งกันเอง ส่วนผู้บริหารระดับอธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการไม่ระบุถึงปัญหาในอันคัมนี้

อันคัม 8 อธิการ มีความเห็นว่าได้แก้ปัญหาไม่แน่ใจว่าผลการวิจัยที่มีอยู่จะสามารถแก้ปัญหาได้จริง ผลการวิจัยที่ได้เน้นหนักไปทางทฤษฎีไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในแนวปฏิบัติ และมีงานที่จะต้องรับผิดชอบมากจนไม่มีเวลาศึกษาและสรุปผลงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ รองอธิการมีความเห็นว่าได้แก้ปัญหา ได้รับมอบหมายให้แก้ปัญหาอย่างรีบด่วนจนกระทั่งไม่มีเวลาไปศึกษาค้นคว้า เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประกอบการตัดสินใจ และผลการวิจัยมักไม่แตกต่างไปจากความคาดหวังหรือสามัญสำนึกจากประสบการณ์เท่าใดนัก หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่าได้แก้ปัญหา ผลการวิจัยไม่สามารถให้คำตอบเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้ทันที่ ได้รับมอบหมายให้แก้ปัญหาอย่างรีบด่วนจนกระทั่งไม่มีเวลาไปศึกษาค้นคว้า เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการตัดสินใจ และผลการวิจัยมักไม่แตกต่างไปจากความคาดหวังหรือสามัญสำนึกจากประสบการณ์เท่าใดนัก ส่วนผู้บริหารระดับหัวหน้าสำนักงานอธิการ และหัวหน้าภาควิชาไม่ระบุถึงปัญหาในอันคัมนี้

อันคัม 9 หัวหน้าคณะวิชามีความเห็นว่าได้แก้ปัญหาเรื่อง ผลการวิจัยที่ได้เน้นหนักไปทางทฤษฎีไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในแนวปฏิบัติ และขาดความเชื่อมั่นในผลการวิจัยที่มีอยู่ เพราะบางกรณีผลการวิจัยเรื่องเดียวกันจากแหล่งวิจัยที่ต่างกันมักจะขัดแย้งกันเอง ส่วนผู้บริหารระดับอธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ และหัวหน้าภาควิชาไม่ระบุถึงปัญหาในอันคัมนี้

อันคัม 10 รองอธิการมีความเห็นว่าได้แก้ปัญหาเรื่อง ผลการวิจัยที่ได้เน้นหนักไปทางทฤษฎีไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในแนวปฏิบัติ ส่วนผู้บริหารระดับอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าภาควิชาไม่ระบุถึงปัญหาในอันคัมนี้

อันดับ 11 อธิการมีความเห็นว่าได้แก้ปัญหาเรื่อง ขาดความเชื่อมั่น
 ในผลการวิจัยที่มีอยู่เพราะบางกรณี การวิจัยเรื่องเดียวกันจากแหล่งวิจัยที่ต่างกัน
 มักจะขัดแย้งกันเอง และขาดความสามารถในการสรุปผลการวิจัยที่มีอยู่เพื่อประโยชน์
 การนำไปใช้ ส่วนรองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชา มีความ
 เห็นตรงกันว่าได้แก้ปัญหา เรื่องการขาดความสามารถในการสรุปผลการวิจัยที่มีอยู่
 เพื่อประโยชน์การนำไปใช้ และหัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่าได้แก้ปัญหาเรื่องภาษา
 ที่ใช้ในการวิจัยเป็นวิชาการมากเกินไปจนยากแก่การทำความเข้าใจ

อันดับ 12 รองอธิการ และหัวหน้าคณะวิชา มีความเห็นตรงกัน
 ว่าได้แก้ปัญหา เรื่องภาษาที่ใช้ในการวิจัยเป็นวิชาการมากเกินไปจนยากแก่การทำความเข้าใจ
 หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ได้แก้ปัญหาเรื่องขาดความสามารถใน
 การสรุปผลการวิจัยที่มีอยู่เพื่อประโยชน์การนำไปใช้ ส่วนผู้บริหารระดับอธิการ และหัวหน้า
 สำนักงานอธิการไม่ระบุถึงปัญหาสำคัญในอันดับนี้

นอกจากนี้ยังมีปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ที่ผู้บริหาร
 วิทยาลัยครูได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมมาในแบบสอบถามปลายเปิดอีก คือ

1. ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบใด ๆ ที่บังคับให้ต้องนำผลการวิจัย
 ไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร
2. ถึงแม้จะใช้ผลการวิจัยหรือไม่ใช้ผลการวิจัย การบริหารงาน
 ต่าง ๆ ก็ต้องทำไปตามระเบียบแบบแผนและกฎหมายอยู่แล้ว
3. ผลการวิจัยที่มีผู้ทำไว้ไม่เป็นที่แพร่หลาย เพราะขาดการสรุปผล
 และตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือหนังสือพิมพ์รายวัน
4. ยังหาผลการวิจัยที่ทำโดยใช้ข้อมูลและประชากรที่เป็นคนไทย
 และให้คำตอบเพื่อแก้ปัญหาในสภาพที่ประสบอยู่แบบไทย ๆ ไม่ได้
5. ผู้ให้ข้อมูลแก่ผู้ทำวิจัยไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายและเห็นคุณค่าของ
 การวิจัยอย่างแท้จริง จึงทำให้ผลการวิจัยที่ได้เชื่อถือได้ยาก

6. การแก้ปัญหา และการตัดสินใจในการบริหารงานของวิทยาลัยครู เป็นเรื่องของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ ผลการวิจัยที่ผู้บริหารระดับรอง ๆ นำไปเสนอจึงไม่มีผลต่อการนำไปพิจารณาในการตัดสินใจบริหารงานมากนัก

7. ไม่มีเวลามากพอที่จะไปทำการศึกษาค้นคว้าผลงานวิจัยจากแหล่งที่มีผลงานวิจัย ทั้งนี้เพราะต้องทำหน้าที่ทั้งสอนและทำงานด้านบริหารควบคู่กันไป

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ กับความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย และลักษณะการมุ่งอนาคต

ตาราง 15 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ ความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย และลักษณะการมุ่งอนาคตของผู้บริหารวิทยาลัยครู

	ค่าสถิติพื้นฐาน		
	N	$\bar{X}$	S
ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้	184	101.8640	38.9527
ความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย	184	15.7228	2.0837
ลักษณะการมุ่งอนาคต	184	73.6739	8.8552

จากข้อมูลตาราง 15 แสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าคะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ ความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย และลักษณะการมุ่งอนาคต มีความแตกต่างกัน เพื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ของค่าต่าง ๆ ทั้ง 3 ค่าดังกล่าวนี้ ว่ามีความสัมพันธ์

กันทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยจึงใช้การทดสอบโดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
(Correlation Coefficient) ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะและปริมาณ
การนำผลการวิจัยไปใช้ กับความรู้ความเข้าใจธรรมชาติ
การวิจัย และลักษณะการมุ่งอนาคต

	การนำผลการวิจัย ไปใช้	ความรู้ความเข้าใจ ธรรมชาติการวิจัย	ลักษณะการ มุ่งอนาคต
การนำผลการวิจัยไปใช้	-	.0199713	.1119661
ความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย		-	.1141350
ลักษณะการมุ่งอนาคต			-

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 16 แสดงว่า ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัยและลักษณะการมุ่งอนาคตอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่าความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย กับลักษณะการมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติอีกด้วย นั่นคือ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับความรู้ ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย และลักษณะการมุ่งอนาคตแต่อย่างใด และไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย กับลักษณะการมุ่งอนาคต เช่นเดียวกัน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ภายในลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูในต่าง ๆ ทั้ง 4 คำน คือ

ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักศึกษา และค่านิยมทางการศึกษา

ตาราง 17 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักศึกษา และค่านิยมทางการศึกษา

การนำผลการวิจัยไปใช้	ค่าสถิติพื้นฐาน		
	N	$\bar{X}$	S
ด้านการบริหาร	184	24.2011	9.8835
ด้านวิชาการ	184	28.1413	11.0445
ด้านกิจการนักศึกษา	184	23.6522	10.5325
ค่านิยมทางการศึกษา	184	25.9348	12.8349

จากข้อมูลตาราง 17 แสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ทั้ง 4 ด้าน มีความแตกต่างกัน เพื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ภายในของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้าน ว่ามีความสัมพันธ์กันทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยจึงทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ภายในของคำตอบใน
ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในด้านต่าง ๆ
ทั้ง 4 ด้าน

	บริหาร	วิชาการ	กิจการ	นิเทศ
บริหาร	—	.7239161 ^{**}	.6924390 ^{**}	.5987089 ^{**}
วิชาการ		—	.7292160 ^{**}	.7295114 ^{**}
กิจการ			—	.6975962 ^{**}
นิเทศ				—

r.01 df 182 = .230

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 18 พบว่า คำตอบในลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้านคือ ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักศึกษา และด้านนิเทศการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ผู้บริหารวิทยาลัยครูตำแหน่งต่าง ๆ ทุกระดับ มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ อย่างมีความสัมพันธ์กันทั้ง 4 ด้าน

สรุปผลการค้นคว้า อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครู
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างในลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของผู้บริหารวิทยาลัยครู โดยแยกตามตำแหน่ง อายุ คุณวุฒิ และประสบการณ์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย และลักษณะการมุ่งอนาคตของผู้บริหารวิทยาลัยครู

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

ก. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ผู้บริหาร หรือผู้รักษากรในตำแหน่งผู้บริหารวิทยาลัยครูในตำแหน่งต่าง ๆ คือ อธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าภาควิชา ในวิทยาลัยครูที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรีในปีการศึกษา พ.ศ. 2520 รวม 17 แห่ง ซึ่งมีจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 184 คน

ข. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 3 ชุด คือ

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการบริหารงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร วิทยาลัยครู

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามปลายปิดและปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครู

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามความรู้ ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย

ชุดที่ 3 เป็นแบบสอบถามลักษณะการมุ่งอนาคต (Future Orientation)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติ จำนวนหาสิ่งต่อไปนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าความแปรปรวน และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับตัวแปรต่าง ๆ แยกตามตำแหน่ง อายุ คุณวุฒิและประสบการณ์ของผู้บริหาร โดยใช้ F - test ในกรณีที่กลุ่มทดสอบมีเกิน 2 กลุ่ม และทดสอบสมมุติฐานโดย F - test แล้ว พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้ Studentized q - statistic

3. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับความรู้ ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย และลักษณะการมุ่งอนาคต โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

จากการเปิดตารางค่า Critical values of the Correlation Coefficient

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับตัวแปรต่าง ๆ

1.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับตำแหน่งต่าง ๆ ของผู้บริหารวิทยาลัยครูทั้ง 5 ระดับ คือ อธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าภาควิชา

1.1.1 ผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า ผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีตำแหน่งต่างกันมีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกัน

1.1.2 อธิการมีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างจากหัวหน้าภาควิชา รองอธิการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าสำนักงานอธิการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และหัวหน้าสำนักงานอธิการมีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างจากหัวหน้าภาควิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า อธิการมีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้มากกว่าหัวหน้าภาควิชา รองอธิการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการมีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้มากกว่าหัวหน้าภาควิชา ส่วนลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในผู้บริหารระดับอื่น ๆ เช่น หัวหน้าภาควิชา กับรองอธิการ หัวหน้าภาควิชา กับหัวหน้าคณะวิชา รองอธิการกับหัวหน้าคณะวิชา รองอธิการกับหัวหน้าสำนักงานอธิการ และหัวหน้าคณะวิชา กับหัวหน้าสำนักงานอธิการนั้น ไม่พบว่ามีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัย

ไปใช้แตกต่างกัน

1.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับอายุของผู้บริหารวิทยาลัยครู

1.2.1 ผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีระดับอายุต่างกัน มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีระดับอายุต่างกัน มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ไม่แตกต่างกัน

1.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับคุณวุฒิของผู้บริหารวิทยาลัยครู

1.3.1 ผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีคุณวุฒิต่างกัน มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีคุณวุฒิต่างกัน มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ไม่แตกต่างกัน

1.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับประสบการณ์ของผู้บริหารวิทยาลัยครู

1.4.1 ผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า ผู้บริหารวิทยาลัยครู ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างกัน

1.4.2 ผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างจากผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้แตกต่างจากผู้บริหารวิทยาลัยครู ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า ผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้มากกว่าผู้บริหารวิทยาลัยครู

ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้มากกว่าผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ส่วนผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป กับผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ไม่แตกต่างกัน

1.5 วิเคราะห์การจัดอันดับแบบของการวิจัยตามการปฏิบัติ

1.5.1 ผลการวิเคราะห์การจัดอันดับแบบการวิจัยตามการปฏิบัติของผู้บริหารวิทยาลัยครู ปรากฏอันดับเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้

อันดับ 1 การวิจัยแบบสำรวจ (The Survey Research) (ร้อยละ 41.35)

อันดับ 2 การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะเรื่อง (Action Research) (ร้อยละ 25.15)

อันดับ 3 การวิจัยโดยวิธีการทางสถิติ (Statistic Research) (ร้อยละ 32.07)

อันดับ 4 การวิจัยแบบทดลอง (Experimental Research) (ร้อยละ 27.56)

อันดับ 5 การวิจัยแบบพรรณนา (Descriptive Research) (ร้อยละ 45.56)

อันดับ 6 การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research) (ร้อยละ 58.06)

1.6 วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ที่ผู้บริหารวิทยาลัยครูเคยประสบมาแล้ว หรือกำลังประสบอยู่

1.6.1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ที่ผู้บริหารวิทยาลัยครูเคยประสบมาแล้วหรือกำลังประสบอยู่ พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ที่ผู้บริหารวิทยาลัยครูระบุตรงกันมาก

เป็นอันดับ 1 คือ ไม่มีรายชื่อเรื่องและบทคัดย่อ ผลงานวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้ว มีผู้บริหารวิทยาลัยครูถึง 4 ระดับ คือ อธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ และหัวหน้าคณะวิชาระบุถึงปัญหาข้อนี้เป็นอันดับ 1 ส่วนหัวหน้าภาควิชาระบุอันดับของปัญหานี้เป็นอันดับ 2

ปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ อันดับ 2 คือ ไม่ทราบว่าจะแหล่งที่จะได้ผลการวิจัยที่ต้องการนำมาใช้อยู่ที่ใด ผู้บริหารวิทยาลัยครูที่ระบุถึงปัญหานี้ตรงกันเป็นอันดับ 2 คือ อธิการ กับรองอธิการ และผู้บริหารวิทยาลัยครูอีก 2 ระดับ คือ อธิการและหัวหน้าคณะวิชา เห็นว่าผลการวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้วไม่ตรงกับความต้องการ เป็นปัญหาและอุปสรรคสำคัญอันดับ 2

สำหรับปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการนำผลการวิจัยไปใช้ อันดับ 3 นั้น ผู้บริหารวิทยาลัยครูแต่ละระดับได้ให้ความสำคัญของปัญหาและอุปสรรคในข้อนี้แตกต่างกันออกไป ดังเช่น รองอธิการ ระบุว่า ขาดความเชื่อมั่นในผลการวิจัยที่มีอยู่ เพราะบางกรณีผลของการวิจัยเรื่องเดียวกันจากแหล่งวิจัยที่ต่างกัน มักจะขัดแย้งกันเอง และผลการวิจัยไม่สามารถจะให้คำตอบเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้ทันทีทั้งนี้ เป็นอันดับ 3 แต่หัวหน้าคณะวิชาระบุว่า มีงานที่จะต้องรับผิดชอบมากจนไม่มีเวลาศึกษาและสรุปผลงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้เป็น อันดับ 3 ส่วนหัวหน้าภาควิชาระบุว่าไม่แน่ใจว่าผลการวิจัยจะสามารถแก้ปัญหาได้จริง เป็นอันดับ 3

นอกจากปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังกล่าวมาแล้ว 3 อันดับ ผู้บริหารวิทยาลัยครูยังได้ระบุถึงปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้อื่น ๆ ไว้อีกตามลำดับดังนี้

อันดับ 4 หัวหน้าสำนักงานอธิการมีความเห็นว่า ได้แก้ปัญหาลงการวิจัยที่มีผู้ทำไว้ไม่ตรงกับความต้องการ และขาดความเชื่อมั่นในผลการวิจัยที่มีอยู่ เพราะบางกรณีผลการวิจัยเรื่องเดียวกันจากแหล่งวิจัยที่ต่างกัน มักจะขัดแย้งกันเอง หัวหน้าคณะวิชา มีความเห็นว่าได้แก้ปัญหาลงการวิจัยไม่แน่ใจว่าผลการวิจัยที่มีอยู่จะ

สามารถแก้ปัญหาได้จริง และผลการวิจัยไม่สามารถให้คำตอบเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้ทันที่ หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่าได้แก่ ปัญหาเรื่องไม่ทราบว่าแหล่งที่จะได้ผลการวิจัยที่ต้องการมาใช้อยู่ที่ใด กับมีงานที่จะต้องรับผิดชอบมากจนไม่มีเวลาศึกษาและสรุปผลงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ ส่วนอธิการและรองอธิการมิได้ระบุปัญหาและอุปสรรคในอันคัมนี้

อันคัม 5 รองอธิการมีความเห็นว่าได้แก่ปัญหา ผลการวิจัยที่มีผู้ทำไว้ไม่ตรงกับความต้องการ ไม่แน่ใจว่าผลการวิจัยที่มีอยู่จะสามารถแก้ปัญหาได้จริง และมีงานที่จะต้องรับผิดชอบมากจนไม่มีเวลาศึกษาและสรุปผลงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ ส่วนอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าภาควิชา ไม่ระบุถึงปัญหาและอุปสรรคในอันคัมนี้

อันคัม 6 หัวหน้าสำนักงานอธิการมีความเห็นว่าได้แก่ปัญหาไม่แน่ใจว่าผลการวิจัยที่มีอยู่จะสามารถแก้ปัญหาได้จริง ผลการวิจัยที่ได้เน้นหนักไปในทางทฤษฎีไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในแนวปฏิบัติ ภาษาที่ใช้ในการวิจัยเป็นวิชาการมากเกินไปจนยากแก่การทำความเข้าใจ ผลการวิจัยไม่สามารถจะให้คำตอบเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้ทันที่ และได้รับมอบหมายให้แก้ปัญหาอย่างรีบด่วนจนกระทั่งไม่มีเวลาไปศึกษาค้นคว้าเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการตัดสินใจ หัวหน้าคณะวิชามีความเห็นว่า ได้แก่ปัญหาได้รับมอบหมายให้แก้ปัญหาอย่างรีบด่วนจนกระทั่งไม่มีเวลาไปศึกษาค้นคว้าเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการตัดสินใจ หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่าได้แก่ ปัญหาขาดความเชื่อมั่นในผลการวิจัยที่มีอยู่ เพราะบางกรณีผลการวิจัยเรื่องเดียวกันจากแหล่งวิจัยที่ต่างกัน มักจะขัดแย้งกันเอง ส่วนผู้บริหารระดับอธิการ และรองอธิการไม่ระบุถึงปัญหาในอันคัมนี้

อันคัม 7 หัวหน้าคณะวิชามีความเห็นว่าได้แก่ปัญหาไม่ทราบว่าแหล่งที่จะได้ผลการวิจัยที่ต้องการมาใช้อยู่ที่ใด และผลการวิจัยที่ได้มักจะไม่แตกต่างไปจาก ความคาดหวังหรือสามัญสำนึกจากประสบการณ์เท่าใดนัก หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่าได้แก่ปัญหา ขาดความเชื่อมั่นในผลการวิจัยที่มีอยู่ เพราะบางกรณีผลการวิจัย

เรื่องเดียวกัน จากแหล่งวิจัยที่ต่างกันมักจะขัดแย้งกันเอง ส่วนผู้บริหารระดับอธิการ
รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ ไม่ระบุถึงปัญหาในอันดับนี้

อันดับ 8 อธิการ มีความเห็นว่าได้แก้ปัญหาไม่แน่ใจว่าผลการวิจัยที่มีอยู่
จะสามารถแก้ปัญหาได้จริง ผลการวิจัยที่ได้เน้นหนักไปทางทฤษฎีไม่สามารถนำไป
ประยุกต์ใช้ได้ในแนวปฏิบัติ และมีงานที่จะต้องรับผิดชอบมากจนไม่มีเวลาศึกษาและ
สรุปผลงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ รองอธิการมีความเห็นว่า
ได้แก้ปัญหา ได้รับมอบหมายให้แก้ปัญหาอย่างรีบด่วนจนกระทั่งไม่มีเวลาไปศึกษา
ค้นคว้าเพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประกอบการตัดสินใจ และผลการวิจัยมักไม่แตกต่าง
ไปจากความคาดหวังหรือสามัญสำนึกจากประสบการณ์เท่าใดนัก หัวหน้าภาควิชา
มีความเห็นว่าได้แก้ปัญหา ผลการวิจัยไม่สามารถให้คำตอบเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่
เกิดขึ้นได้ทันเวลาที่ ได้รับมอบหมายให้แก้ปัญหาอย่างรีบด่วน จนกระทั่งไม่มีเวลา
ไปศึกษาค้นคว้า เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการตัดสินใจ และผลการวิจัยมัก
ไม่แตกต่างไปจากความคาดหวัง หรือสามัญสำนึกจากประสบการณ์เท่าใดนัก ส่วน
ผู้บริหารระดับ หัวหน้าสำนักงานอธิการ และหัวหน้าคณะวิชาไม่ระบุถึงปัญหาใน
อันดับนี้

อันดับ 9 หัวหน้าคณะวิชามีความเห็นว่าได้แก้ปัญหาเรื่องผลการวิจัยที่ได้
เน้นหนักไปทางทฤษฎี ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้แนวปฏิบัติ และขาดความ
เชื่อมั่นในผลการวิจัยที่มีอยู่ เพราะบางกรณีผลการวิจัยเรื่องเดียวกันจากแหล่งวิจัย
ที่ต่างกันมักจะขัดแย้งกันเอง ส่วนผู้บริหารระดับ อธิการ รองอธิการ หัวหน้า
สำนักงานอธิการ และหัวหน้าภาควิชาไม่ระบุถึงปัญหาในอันดับนี้

อันดับ 10 รองอธิการมีความเห็นว่าได้แก้ปัญหาเรื่อง ผลการวิจัยที่ได้
เน้นหนักไปทางทฤษฎีไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในแนวปฏิบัติ ส่วนผู้บริหารระดับ
อธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าภาควิชา ไม่ระบุ
ถึงปัญหาในอันดับนี้

อันดับ 11 อธิการมีความเห็นว่าได้แก้ปัญหาเรื่อง ขาดความเชื่อมั่นใน ผลการวิจัยที่มีอยู่ เพราะบางกรณี การวิจัยเรื่องเดียวกันจากแหล่งวิจัยที่ต่างกัน มักจะขัดแย้งกันเอง และขาดความสามารถในการสรุปผลการวิจัยที่มีอยู่เพื่อ ประโยชน์การนำไปใช้ ส่วนรองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชา มีความเห็นตรงกันว่าได้แก้ปัญหาเรื่อง การขาดความสามารถในการสรุปผลการวิจัย ที่มีอยู่เพื่อประโยชน์การนำไปใช้ และหัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่าได้แก้ปัญหาเรื่อง ภาษาที่ใช้ในการวิจัย เป็นวิชาการมากเกินไปจนยากแก่การทำความเข้าใจ

อันดับ 12 รองอธิการ และหัวหน้าคณะวิชา มีความเห็นตรงกันว่าได้แก้ ปัญหา เรื่องภาษาที่ใช้ในการวิจัยเป็นวิชาการมากเกินไป จนยากแก่การทำความเข้าใจ หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ได้แก้ปัญหาเรื่องขาดความสามารถในการ สรุปผลการวิจัยที่มีอยู่เพื่อการนำไปใช้ ส่วนผู้บริหารระดับอธิการ และหัวหน้า-สำนักงานอธิการ ไม่ระบุถึงปัญหาสำคัญในอันดับนี้

นอกจากนี้ยังมีปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ที่ผู้บริหาร วิทยาลัยครูได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมมาในแบบสอบถามปลายเปิดอีก คือ

1. ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบใด ๆ ที่บังคับให้ต้องนำผลการวิจัย ไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร
2. ถึงแม้จะใช้ผลการวิจัยหรือไม่ใช้ผลการวิจัย การบริหารงาน ต่าง ๆ ก็ต้องทำไปตามระเบียบแบบแผน และกฎหมายอยู่แล้ว
3. ผลการวิจัยที่มีผู้ทำไว้ไม่เป็นที่แพร่หลาย เพราะขาดการสรุปผล และตีพิมพ์ เผยแพร่ในวารสารหรือหนังสือพิมพ์รายวัน
4. ยังหาผลการวิจัยที่ทำโดยใช้ข้อมูลและประชากรที่เป็นคนไทย และให้คำตอบเพื่อแก้ปัญหาในสภาพที่ประสพอยู่แบบไทย ๆ ไม่ได้
5. ผู้ให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัยไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายและเห็นคุณค่าของการ วิจัยอย่างแท้จริง จึงทำให้ผลที่ได้จากการวิจัยเชื่อถือได้ยาก

6. การแก้ปัญหา และการตัดสินใจในการบริหารงานของวิทยาลัยครู เป็นเรื่องของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ ผลการวิจัยที่ผู้บริหารระดับ รอง ๆ นำไปเสนอจึงไม่มีผลต่อการนำไปพิจารณาในการตัดสินใจบริหารงานมากนัก

7. ไม่มีเวลามากพอที่จะไปทำการศึกษากันคว้า ผลงานวิจัยจาก แหล่งที่มีผลงานวิจัย ทั้งนี้เพราะจะต้องทำหน้าที่ทั้งสอนและทำงานด้านบริหารควบคู่ กันไป

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะและปริมาณการนำ ผลการวิจัยไปใช้กับความรู้ ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย และลักษณะการมุ่ง อนาคต

2.1 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะและปริมาณ การนำผลการวิจัยไปใช้ กับความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย และลักษณะ การมุ่งอนาคต ผลปรากฏว่า ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับ ความรู้ ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย และลักษณะการมุ่งอนาคต ของผู้บริหาร วิทยาลัยครู มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และความรู้ความเข้าใจ ธรรมชาติการวิจัยกับลักษณะการมุ่งอนาคต ของผู้บริหารวิทยาลัยครู มีความสัมพันธ์ กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน นั่นคือ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะ และปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ กับความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย และ ลักษณะการมุ่งอนาคต และไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจธรรมชาติ การวิจัย กับลักษณะการมุ่งอนาคตเช่นเดียวกัน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ภายในของคำตอบในลักษณะและ ปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักศึกษา และด้าน นิเทศการศึกษา

3.1 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ภายในของค่าตอบในลักษณะ และปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูที่เป็น กลุ่มตัวอย่างในค่านต่าง ๆ ทั้ง 4 ค่าน คือ ค่านการบริหาร ค่านวิชาการ ค่านกิจการนักศึกษา และค่านนิเทศการศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ผู้บริหารวิทยาลัยครูในตำแหน่งต่าง ๆ ทั้ง 5 ระดับ มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานค่านต่าง ๆ อย่างสัมพันธ์กันทั้ง 4 ค่าน

อภิปรายผล

ในการศึกษาวิจัยเรื่องลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการ ปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครู ที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรีทั้ง 17 แห่ง ใน ครั้งนี้ ผู้วิจัยกระทำโดยวิธีส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารวิทยาลัยครูโดยตรงเพื่อ ขอให้ตอบแบบสอบถามตามสภาพที่เป็นจริง ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้อาจต้อง ตรงกับการปฏิบัติจริงของผู้บริหารวิทยาลัยครูทั้ง 17 แห่ง หรือไม่เพียงใดนั้น ก็ขึ้น อยู่กับความถูกต้องตรงกับสภาพความเป็นจริงของผู้ให้ข้อมูลนั้น ๆ ด้วยเป็นสำคัญ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้:-

1. การเปรียบเทียบลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้กับ ตัวแปรต่าง ๆ คือ ตำแหน่ง อายุ คุณวุฒิ และประสบการณ์ ผลการศึกษาวิจัย พบว่า ผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีตำแหน่งต่างกันมีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัย ไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ตำแหน่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการ ปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครู สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการบริหาร วิทยาลัยครูในระดับตำแหน่งต่าง ๆ ต่างก็มีความรับผิดชอบในภาระหน้าที่มากขึ้น

ลดหลั่นกันลงไปตามลำดับ ดังนั้นผู้บริหารที่มีตำแหน่งสูงก็มีความจำเป็นที่จะต้อง
ชวนชวหาข้อมูลและผลการวิจัยมาใช้ประกอบในการตัดสินใจบริหารงานสูงกว่าผู้-
บริหารที่รับผิดชอบในตำแหน่งที่รองลงมา

สำหรับผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีอายุ และคุณวุฒิต่างกัน ไม่พบความแตกต่าง
ของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน
ที่ตั้งไว้ แสดงว่า อายุและคุณวุฒิไม่ได้เป็นองค์ประกอบสำคัญต่อลักษณะและปริมาณการนำ
ผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอายุและ
คุณวุฒิของผู้บริหารวิทยาลัยครูที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างมาศึกษาในครั้งนี้ ไม่มีความ
แตกต่างกันมากนัก ดังเช่น กลุ่มอายุของผู้บริหารวิทยาลัยครูส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่ม
30 - 40 ปี และมากกว่า 40 ปีขึ้นไป ส่วนกลุ่มคุณวุฒิของผู้บริหารวิทยาลัยครูก็
เช่นเดียวกัน ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไปเกือบ
ทั้งสิ้น ซึ่งผู้บริหารที่มีอายุและคุณวุฒิในระดับดังกล่าวนี้ น่าจะเป็นผู้ที่เห็นคุณค่าใน
ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้อาศัยอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

ส่วนผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไป
ใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครู ที่มีประสบการณ์ต่างกันั้น พบว่า
ผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีประสบการณ์ต่างกันมีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้
แสดงว่า ประสบการณ์ในการทำงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูเป็นองค์ประกอบสำคัญ
ที่มีผลต่อลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้อาจเป็น
เพราะผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่าย่อมจะรู้ถึงสภาพ
ของปัญหาต่าง ๆ ทางด้านการบริหารงานและรู้ถึงแหล่งข้อมูลและผลวิจัย ที่จะนำมา
ประกอบการตัดสินใจในการปฏิบัติงานได้ดีกว่าผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีประสบการณ์ใน
การทำงานน้อยกว่า ดังนั้นผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีประสบการณ์มากกว่าจึงมีลักษณะ
และปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า

2. แบบของการวิจัยที่ผู้บริหารวิทยาลัยครูใช้เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน
 ข้อมูลจากการวิจัย พบว่าแบบของการวิจัยที่ผู้บริหารวิทยาลัยครูใช้เพื่อ
 ประโยชน์ในการปฏิบัติงานเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ อันดับ 1 การวิจัย
 แบบสำรวจ อันดับ 2 การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะเรื่อง อันดับ 3
 การวิจัยโดยวิธีการทางสถิติ อันดับ 4 การวิจัยแบบทดลอง อันดับ 5 การวิจัย
 แบบพรรณนา และอันดับ 6 การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ จะเห็นได้ว่าผู้บริหาร
 วิทยาลัยครูให้ความสำคัญของการวิจัยแบบสำรวจเป็นอันดับ 1 และการวิจัยเชิง
 ปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะเรื่องเป็นอันดับ 2 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ
 ในปัจจุบันวิทยาลัยครูทุกแห่งกำลังอยู่ในช่วงระยะของการบุกเบิกงานด้านวิจัยเพิ่งเริ่ม
 จัดตั้งหน่วยงานวิจัยในวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518 จึง
 มีเรื่องจะทำการวิจัยในเชิงสำรวจอีกมากทั้งภายในวิทยาลัยครูเองและในชุมชนที่เกี่ยวข้อง
 และการวิจัยเชิงปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะเรื่องนั้นก็มีความจำเป็นเร่งด่วน
 ที่จะวิจัยเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นในวิทยาลัยครู จึงได้รับการจัดอันดับความ
 สำคัญของการวิจัยแบบนี้เป็นอันดับ 2 ส่วนการวิจัยแบบอื่น ๆ ที่ได้รับการจัดอันดับ
 ความสำคัญรอง ๆ ลงไปนั้น คงเป็นไปตามประโยชน์ของผลการวิจัยที่จะนำไปใช้
 ประกอบในการปฏิบัติงานด้านบริหารมากขึ้นเป็นสำคัญ

3. ด้านปัญหาและอุปสรรคของการนำผลการวิจัยไปใช้ของผู้บริหาร
 วิทยาลัยครู

ข้อมูลจากการวิจัย พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไป
 ใช้ของผู้บริหารวิทยาลัยครูนั้น มีแตกต่างกันออกไป แต่ปัญหาและอุปสรรคในการนำ
 ผลการวิจัยไปใช้ที่สำคัญ ๆ คือไม่มีรายชื่อบทคัดย่อผลงานวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้ว ไม่
 ทราบว่าแหล่งที่จะได้ผลวิจัยที่ต้องการมาใช้อยู่ที่ใด และผลการวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้ว
 ไม่ตรงกับความต้องการ เป็นต้น ส่วนปัญหาและอุปสรรคในข้ออื่น ๆ มีแตกต่างกัน
 ออกไปอีกหลายประการ ซึ่งปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังกล่าวนี้

มีส่วนคล้ายคลึงกับปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ ซึ่ง ทองชุบ มีทองปั้น (ทองชุบ มีทองปั้น, 2509, บทคัดย่อปริญญานิพนธ์) ได้ทำการวิจัยไว้ในเรื่อง การจัดการและการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า ปัญหาและอุปสรรคสำคัญคือ จำนวนวิทยานิพนธ์มีอยู่น้อยเล่ม และขาดความสะดวกในการค้นหาวินิจฉัยนิพนธ์ เช่น บทคัดย่อ และวารสารที่มีข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัย

ข้อมูลจากผลการวิจัยในเรื่องปัญหาและอุปสรรคของการนำผลการวิจัยไปใช้ สะท้อนให้เห็นว่า อาจจะมีช่องว่างบางอย่างในภูมิหลังความรู้ เรื่องการวิจัยที่ผู้บริหารมีได้รับการ เน้นเท่าที่ควร ใ้ทำนึ่งถึงการประยุกต์ผลการวิจัยไปใช้ นอกจากนั้นผู้บริหารอาจจะขาดทักษะในการคัดเลือกประเด็นสำคัญบางอย่างจากผลการวิจัยที่สามารถนำไปประยุกต์ ให้เกิดประโยชน์ในการบริหารงานขององค์กร

4. ผลการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ของลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ กับความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย และลักษณะการมุ่งอนาคต พบว่า ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัย ไปใช้กับความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย และลักษณะการมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่วางไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารเป็นผู้บริหารโกลดงานวิจัย คือเป็นเพียงผู้ใช้ผลการวิจัยเท่านั้น จึงไม่จำเป็นต้องเป็นนักวิจัย หรือมีความรู้ความเข้าใจธรรมชาติของการวิจัยมากนัก เพียงแต่ว่าจะเอาผลการวิจัยอะไรไปใช้ และใช้อย่างไร ที่น่าจะเป็นการเพียงพอแล้ว หรืออาจเป็นเพราะว่า เฉพาะประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในกลุ่มนี้เท่านั้น ที่ไม่พบลักษณะความสัมพันธ์ของลักษณะสำคัญทั้ง 3 ประการดังกล่าวแล้ว

5. ผลการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ภายในของคำตอบในลักษณะ และปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของผู้บริหารวิทยาลัยครูในต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักศึกษา และด้านนิเทศการศึกษา พบว่า ผู้บริหารวิทยาลัยครูมีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ผู้บริหาร วิทยาลัยครูในตำแหน่งต่าง ๆ มีลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการ ปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ อย่างมีความสัมพันธ์กันทั้ง 4 ด้าน แสดงว่า ลักษณะและ ปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ของผู้บริหารวิทยาลัยครูในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน มีส่วนสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดทุกด้าน ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากผู้บริหารวิทยาลัยครู ทุกระดับ ต่างก็มีภาระหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบต่อการบริหารงานด้านต่าง ๆ คลอบคลุมทั้ง 4 ด้าน โดยไม่อาจละเว้นด้านใดด้านหนึ่งเสียได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะต่อกรมการฝึกหัดครูและสถาบันหรือหน่วยงานวิจัย

1.1 หน่วยงานวิจัยของกรมการฝึกหัดครู ควรจะมีหน่วยงานย่อย ที่รับผิดชอบในการรวบรวมผลงานวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้ว และเป็นประโยชน์เกี่ยวข้องกับ การฝึกหัดครูในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักศึกษา และด้านนิเทศการศึกษา เป็นต้น แล้วสรุปผลงานวิจัยเหล่านี้ คัดพิมพ์ในวารสารของกรมการฝึกหัดครู หรือรวบรวมพิมพ์เป็นเล่ม แล้วส่งไปยัง วิทยาลัยครูทุกแห่ง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผลงานวิจัยอย่างสม่ำเสมอ

1.2 ในหน่วยงานวิจัยของกรมการฝึกหัดครูเอง ควรจัดให้มีห้องสมุดวิจัยเพื่อรวบรวมผลงานการวิจัยต่าง ๆ ทั้งที่วิทยาลัยครูแต่ละแห่งจัดทำขึ้น และที่หน่วยงาน สถาบัน หรือบุคคล วิจัยไว้และเกี่ยวข้องกับการฝึกหัดครูโดยตรง หรือที่เกี่ยวกับค่านการศึกษาโดยทั่ว ๆ ไป ให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการศึกษาผลงานวิจัยเพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ในค่านต่าง ๆ เช่น ค่านการบริหาร และค่านวิชาการ เป็นต้น และจะเป็นการดียิ่งถ้าห้องสมุดวิจัยสามารถจะเปิดให้บริการยืมผลงานวิจัยแก่ผู้บริหาร ครู อาจารย์ของวิทยาลัยครูแห่งใดด้วย

1.3 วิทยาลัยครู สถาบันวิจัย และหน่วยงานวิจัย ควรจะสำรวจความต้องการ เรื่องที่ควรจะทำการวิจัย จากสถาบันหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีค่านหน้าที่ที่จะต้องวิจัยด้วยตนเองดูบ้างว่า สถาบันหรือหน่วยงานนั้น ๆ มีความต้องการให้ทำวิจัยในเรื่องใดบ้าง ทั้งนี้เพื่อมิให้เกิดการสูญเปล่าเพราะการกระทำวิจัยแล้วมิได้นำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ค่าน

1.4 เมื่อวิทยาลัยครู สถาบันวิจัย หรือหน่วยงานวิจัย แห่งใดทำการวิจัยเรื่องใด และได้ผลวิจัยอย่างไรแล้ว ผู้วิจัยควรสรุปผลการวิจัยนั้น ๆ ออกมาเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย และควรตีพิมพ์เผยแพร่สรุปผลงานวิจัยในสารสารหรือหนังสือพิมพ์ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อื่นได้ทราบถึงผลการวิจัยอย่างแพร่หลายและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผลวิจัยที่ได้ควรจะได้รับทราบผลการวิจัยเรื่องนั้นโดยตรงอีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะต่อวิทยาลัยครูและผู้บริหารวิทยาลัยครู

2.1 ห้องสมุดของวิทยาลัยครูทุกแห่งควรจะมีห้องหรือมุมที่เป็นที่รวบรวมผลงานวิจัย เอกสาร วารสาร ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยไว้ในที่เดียวกัน โดยไม่กระจ่าย ผลงานวิจัย เอกสาร วารสาร ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเหล่านี้เข้าไปรวมกับชั้นหนังสือหรือเอกสารวิชาการอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อความ

สะดวกในการศึกษาค้นคว้า ผลงานวิจัยเพื่อการนำไปใช้ประกอบในการบริหารงาน
ของผู้บริหาร. หรือประกอบการสอนของครู อาจารย์ในวิทยาลัยครู

2.2 ผู้บริหารวิทยาลัยครูควรรวบรวมสถิติข้อมูล หลักฐานและผลงานวิจัย
ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการตัดสินใจ หรือแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานให้มากยิ่งขึ้น
ทั้งนี้เพราะจะช่วยให้ผู้ร่วมงานอื่น ๆ เข้าใจเหตุผลในการตัดสินใจของผู้บริหารมากขึ้น
และยังจะช่วยให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะต่อผู้ทำวิจัย

3.1 การศึกษาวิจัยครั้งนี้นับได้ว่าเป็นการวิจัยนำร่องเกี่ยวกับเรื่อง
ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครู
ซึ่งยังไม่เคยมีผู้ใดศึกษาวิจัยเรื่องทำนองนี้มาก่อน ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงมีข้อจำกัด
อยู่หลายประการ โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ได้จากการตอบแบบ-
สอบถาม กับข้อเท็จจริงในการปฏิบัติงานจริงของผู้บริหารวิทยาลัยครู ดังนั้นถ้าจะมีการ-
ศึกษาวิจัยเรื่องทำนองเดียวกันนี้อีก ก็ควรจะเพิ่มวิธีการที่จะสามารถตรวจสอบให้
ทราบถึงการปฏิบัติที่แท้จริง โดยอาจจะเพิ่มการสังเกตพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของ
ผู้บริหารจริง ๆ โดยตรง ในช่วงระยะเวลาหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นเวลา 3 - 6 เดือน
แล้วนำมาประกอบกับข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหาร ก็อาจจะช่วย
ให้ข้อมูลในการวิจัยที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

3.2 ควรมีการศึกษาวิจัยลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้
ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษาระดับอื่นอีกเช่น ในมหาวิทยาลัย
หรือในวิทยาลัยอาชีวศึกษา เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อจะได้้นำผลวิจัยที่ได้มาเปรียบเทียบ
ดูว่า จะมีความแตกต่างในลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้หรือไม่
เพียงใด

3.3 ควรจะศึกษาวิจัยลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้
ในการปฏิบัติงานของอาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อศึกษาเปรียบเทียบดูว่า

ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการสอนจะมีปริมาณมากน้อยเพียงใด

3.4 ควรจะศึกษาวิจัยลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้อีกลักษณะหนึ่งได้โดยการรวบรวมรายชื่อ สถิติ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของผู้บริหารในสถาบันฝึกหัดครูที่มีผู้ศึกษาวิจัยไว้แล้ว และสอบถามถึงลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้จากเรื่องที่เสนอมานั้น

3.5 สำหรับผู้ที่ศึกษาวิจัยโดยใช้แบบสอบถามตามแนวที่ผู้วิจัยได้ทำไว้แล้ว ควรจะปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามเสียใหม่เพื่อความเหมาะสมยิ่งขึ้น

၂၃၃၈၇၃၀၃၂.

บรรณานุกรม

กมล สุกประเสริฐ "ลัทธิชนิตการจัดการศึกษาภาคบังคับ" รายงานการวิจัยฉบับที่ 8
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ วารสารวิจัยการศึกษา เล่ม 3
 โรงพิมพ์คุรุสภา 2516, 55 หน้า.

กองวิทยาลัยเอกชน สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ รายงานสรุปผลการสัมมนา
ผู้บริหารวิทยาลัยเอกชน ม.ป.พ. 2518, 30 หน้า.

คณะกรรมการวิจัยสถาบัน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร การศึกษา
ปริมาณงาน ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร รายงานการวิจัยฉบับที่ 1 โทนีขาว ม.ป.พ.
 2519, 72 หน้า.

จรรยา สุวรรณทัต "การนำผลการวิจัยมาใช้ในการจัดการศึกษา" จุดยืนและทิศทาง
การศึกษาของไทย โรงพิมพ์วัฒนาพานิช 2518, หน้า 83 - 88.

จรรยา สุวรรณทัต "สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการวิจัยด้านจิตวิทยา" รายงาน
การสัมมนา เรื่องการพัฒนากการวิจัยด้านมนุษยศาสตร์ สภาวิจัยแห่งชาติ 2519,
 หน้า 92, 95.

จุมพล สวัสดิ์ยากกร "นโยบายและการส่งเสริมการวิจัยของชาติ" รายงานการสัมมนา
เรื่องพัฒนากการการวิจัยด้านมนุษยศาสตร์ สภาวิจัยแห่งชาติ 2519, หน้า 53.

เจตนา นาควัชร "สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการพัฒนากการวิจัยด้านภาษาและ
 วรรณคดี" รายงานการสัมมนา เรื่องการพัฒนากการการวิจัยด้านมนุษยศาสตร์
 สภาวิจัยแห่งชาติ 2519, หน้า 63, 87.

ฉัตรทิพย์ นาถสุภา และคณะ "ปัญหาการวิจัยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" เอกสาร
การสัมมนา โรงพิมพ์สมาคมสังคมนาเคราะห์ศาสตร์แห่งประเทศไทย 2503,
หน้า 94 - 103.

หม่อมพันธุ์ กุญชร ณ อยุธยา "การวิจัยเพื่อปรับปรุงหลักสูตรฝึกหัดครู" การวิจัยการศึกษา
อดีต ปัจจุบัน และอนาคต กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์
การศาสนา 2518, หน้า 42.

ทองเคื่อน พันธมนาวิน และ เพ็ญแข ประจันปัจฉินึก รายงานวิจัยจริยธรรมของ
เยาวชนไทย สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2520, 344 หน้า.

คิลก บุญเรืองรอด "บทบาทของวิทยาลัยครูกับโครงการแม่บทเพื่อการดำเนินงาน"
เอกสารการประชุมสัมมนาการศึกษาเฉพาะราย วิทยาลัยครูอุดรธานี 2519,
หน้า 19.

ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ "แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 4" อุดมศึกษา
เอกสารเผยแพร่ของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ธันวาคม 2519, หน้า 5, 14.

ทบวงมหาวิทยาลัย "ประวัติและผลงานทบวงมหาวิทยาลัย" อุดมศึกษา เอกสาร
เผยแพร่ของทบวงมหาวิทยาลัย กันยายน 2520, หน้า 11.

ทองชุบ มีทองบัน การจัดนิทรรศการและการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยในกรุงเทพ-
มหานคร ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2519, 234 หน้า.

ธีระ สุมิตร การฝึกหัดครูปัญหาและโอกาส สำนักพิมพ์บรรณกิจ 2518, 229 หน้า.

ประสิทธิ์ จำปา "การปรับปรุงวิทยาลัยครูบางประการ เพื่อนำไปสู่การปฏิรูปสังคมชนบท"
เอกสารการประชุมสัมมนาการประชุมปฏิบัติการภาคสนามฉบับที่ 3 วิทยาลัยครู
 อุตรธานี 2519 เอกสารหมายเลข 35 หน้า 5.

ปิ่น มาลากุล "คำนำ" ปฏิรูปการศึกษา โรงพิมพ์วัฒนาพานิช 2518, หน้า 6.

ป๋วย อึ๊งภากรณ์ "การบริหารมหาวิทยาลัย" เสียดีพอยท์เสียดีน สำนักพิมพ์เคล็ดไทย
 2517, หน้า 52 - 83.

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ "โครงการอบรมหลักการวิจัยสำหรับ
ผู้บริหารการศึกษา" ข่าวมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 เมษายน 2520, หน้า 2.

เพ็ญศรี วายวานนท์ การวิจัยการบริหารบุคคล สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
 เอกสารโรเนียว ม.ป.พ. 2512, 33 หน้า.

ภิญโญ สาร หลักบริหารการศึกษา โรงพิมพ์วัฒนาพานิช 2516, 695 หน้า.

ภิญโญ สาร "ทฤษฎีการบริหารผลงานวิจัย และการบริหารการศึกษา" วารสาร
การวิจัยทางการศึกษา เล่ม 3 โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว 2516, หน้า 2.

ระวี ภาวิไล "แนวคิดเรื่องวิชาการในมหาวิทยาลัย" เอกสารการสัมมนาวิชาการ
ทางวิชาการในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงพิมพ์สมาคมสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
 แห่งประเทศไทย 2513, หน้า 44.

ราชกิจจานุเบกษา "พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518" ราชกิจจานุเบกษา
ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอน 48 โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี 2518,
 หน้า 23 - 24.

วิจิตร ศรีสอาน "มหาวิทยาลัย" สังคมศาสตร์ปริทัศน์ ธันวาคม 2519, หน้า 63 - 65.

วิจิตร ศรีสอาน "คำกล่าวสรุปการสัมมนา" รายงานการสัมมนาเรื่องการพัฒนาการวิจัย
ด้านมนุษยศาสตร์ สภาวิจัยแห่งชาติ 2519, หน้า 112 - 113.

วิจิตร ศรีสอาน หลักการอุดมศึกษา โรงพิมพ์พัฒนาพานิช 2518, 87 หน้า.

วิทยาลัยครูอุดรธานี "การฝึกหัดครูเพื่อการปฏิรูปชนบท" เอกสารการประชุมปฏิบัติการ
ภาคสนาม ครั้งที่ 5 หน่วยพิมพ์วิทยาลัยครูอุดรธานี 2519, หน้า พ. 29.

ศจี จันทวิมล ปัญหาการใช้หนังสือและวัสดุห้องสมุดประกอบการวิจัยของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย
ในสาขาวิชาการปกครอง วิชาการสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ม.ป.พ. 2519, 52 หน้า.

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ความสนใจของ
อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการฝึกอบรมวิธีการวิจัยทางพฤติกรรม
ศาสตร์ เอกสารโรเนียว ม.ป.พ. 2520, 11 หน้า.

สวลี สุคนธ์รังษี "สรุปรายงานเรื่องการวางแผนการศึกษาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก"
ประมวลบทความการวางแผนการศึกษาและพัฒนากำลังคน สำนักงานวางแผน
การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์สามมิตร 2511, หน้า 103 - 109.

สุชา จันทรเฒ "การวิจัยเพื่อทำให้การบริหารดียิ่งขึ้น" ประชาศึกษา กันยายน 2510,
หน้า 85 - 89.

สุพล วุฒิเสน "ศูนย์การฝึกหัดครูท้องถิ่น" เอกสารการประชุมปฏิบัติการภาคสนาม
ครั้งที่ 5 หน่วยพิมพ์วิทยาลัยครูอุดรธานี 2519, หน้า 7 - 9.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี เอกสารเพื่อการอบรมวิจัย
การศึกษา กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ 2517, ม.ป.น.

สมชาย วงศ์เกษม บทบาททางการสอนการวิจัยและการบริการสังคมของอาจารย์วิทยาลัยครู
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปริชญานินท์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2519, 135 หน้า.

สมศักดิ์ วิราพร การบริหารงานของสภาวิจัยแห่งชาติ วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2513, 267 หน้า.

สมพงษ์ เกษมสิน การบริหารบุคลากรแผนใหม่ โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2519,
376 หน้า.

สองสี ชูวงศ์ และ สวัสดิ์ สุคนธรังษี "ลักษณะเบื้องต้นของการวางแผนในแง่ของการ
ศึกษา" ประมวลบทความทางการศึกษาและพัฒนากำลังคน สำนักงานวางแผนการ
ศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์สามมิตร 2511, หน้า 11.

Ashworth, Wilfred, Hand Book of Special Librarianships and
Information Work, London, Aslib, 1955, 387 pp.

Boyer, Calvin James, The Ph.D. Dissertations as an Information
Source, Metuchen, Scarcrow Press, 1973, 129 pp.

Collins, Fandall, and Makowsky, Michall, The Discovery of Society,
Random House Inc., New York, 1972, 246 pp.

Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and
Education, McGraw-Hill Book Company Inc., New York, 1966,
446 pp.

Frederick L., and Woody, Clifford, "The Values of Educational
Research to The Classroom Teacher", Journal of Educational
Research, 16, 172 - 178, 1972.

Garret, Henry E., and Wood Worth, R.S., Statistics in Psychology and Education, Longmans, Green and Co., New York, 1966, 491p.

George, Claude S., The History of Management Thought, Prentice-Hall Inc., Englewood Cliffs, New Jersey, 1972, 223p.

Guilford, J.P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, 2nd. ed., McGraw-Hill Book Company Inc., New York, 1950, 633 p.

Heilbroner, Robert L., The Worldly Philosophers, Simon and Schuster, New York, 1953, 342 p.

Khan, M Humayan, "Administrative Research and Inservice Training", Pakistan Administrative Staff College Quarterly, Vol.6, No, 1-2 March-June, pp. 29-35, 1968.

Kootz, Harold, and O' Donell, Cyril, Principles of Management: An Analysis of Managerial Functions, McGraw-Hill Book Company, New York, 1968, 822-p.

Lindquist, E.F., Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education. Houghton Mifflin, Boston, 1953, 393p.

McCormic, Ernest J., "The Use of Research in Personnel Decision Making" Personnel Administration, Vol. 24 No 5, pp.23-32, September - October, 1961.

McPhie, Walter E., "Factors Affecting the Value of Dissertations" Social Education, 24:pp.375-377, 385, December, 1960.

Winer, B.J., Statistical Principles in Experimental Design, 2nd ed. McGraw-Hill Book Company, New York, 1971, 907p.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

20 ธันวาคม 2520

เรื่อง ขอความกรุณาในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่านผู้บริหารวิทยาลัยครูที่เคารพอย่างสูง

ข้าพเจ้าได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ให้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "การศึกษาลักษณะการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี ทั้ง 17 แห่ง" และท่านเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนสำคัญยิ่งในการให้ข้อมูลที่ช่วยในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ บรรลุเป้าหมายทางไว้ ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้บริหารวิทยาลัยครู หน่วยงานวิจัย และจะเป็นผลดีแก่การวางแผนพัฒนาการศึกษาของชาติโดยส่วนรวมอีกด้วย

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอความกรุณาท่าน ได้โปรดตอบแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมกับจดหมายฉบับนี้แล้ว ส่งคืนให้กับผู้แจกแบบสอบถามนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง อนึ่ง คำตอบของท่านที่ตรงกับความเป็นจริงจะมีค่ายิ่งต่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ข้อมูลที่ได้จากท่านนี้จะถือเป็นความลับ และขอรับรองว่าจะไม่เป็นผลเสียหายต่อท่านผู้ตอบคำถามแต่ประการใด ขอขอบพระคุณอย่างสูงในความกรุณาจากท่านมา ณ โอกาสนี้.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

M. Anand.

(นายทวีป อภิสิทธิ์)

นิสิตปริญญาโทวิชาการอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามลักษณะการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงาน
ของผู้บริหารในวิทยาลัยครูที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี 17 แห่ง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลักษณะการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ว่าได้นำผลการวิจัยไปใช้ในลักษณะใด มีปริมาณมากน้อยเพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้อย่างไรหรือไม่

2. การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่เกิดผลเสียหายแก่ผู้ตอบแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์แก่การวิจัย เพราะจะช่วยให้ได้ผลการวิจัยที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการทำงานของหน่วยงานวิจัยให้สอดคล้องกับความต้องการผลการวิจัย ของผู้บริหารวิทยาลัยครูให้มากยิ่งขึ้นและจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูต่อไปในอนาคต

3. แบบสอบถามนี้มี 3 ชุด รวมอยู่ในฉบับเดียวกัน คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามลักษณะการนำผลการวิจัยไปใช้ แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อความคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นข้อความคำถามถึงลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้

ตอนที่ 3 เป็นข้อความคำถามปลายเปิดและปลายปิดเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้

ชุดที่ 2 แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจชมรมวิชาการวิจัย

ชุดที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

4. ขอความกรุณาท่านโปรดตอบคำถามให้ครบทุกชุด และทุกข้อด้วย ถ้าข้อใดไม่มีคำตอบโปรดขีดเส้นสั้น ๆ ตามแนวนอน (-) ลงในช่องว่างนั้น ๆ เพื่อให้ทราบวาทานได้ตอบคำถามข้อนั้นแล้ว

5. เมื่อท่านตอบแบบสอบถามครบทุกชุดและทุกข้อแล้ว กรุณาส่งแบบสอบถามคืนให้กับผู้แจกแบบสอบถามนี้ให้แก่ท่านด้วย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาจากท่านที่เสียสละเวลาตอบแบบสอบถามทั้งสามชุด มา ณ โอกาสนี้ คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงงานด้านบริหารต่อไปในอนาคตอีกด้วย.

นายทวีป อภิสิริ

ผู้วิจัย

แบบสอบถามชุดที่ 1

ลักษณะการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย (✓) ลงหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ชื่อสถานศึกษาที่ท่านทำงานอยู่ในปัจจุบัน วิทยาลัยครู.....
2. ตำแหน่งบริหารที่ท่านดำรง หรือรักษาการอยู่ในปัจจุบัน
 - อธิการ
 - รองอธิการ
 - หัวหน้าสำนักงานอธิการ
 - หัวหน้าคณะวิชา
 - หัวหน้าภาควิชา
3. อายุของท่านนับถึงปัจจุบัน
 - อายุต่ำกว่า 30 ปี
 - 30 - 40 ปี
 - มากกว่า 40 ปีขึ้นไป
4. คุณวุฒิสูงสุดที่ท่านได้รับ
 - ทำกว่าปริญญาตรี
 - ปริญญาตรี
 - สูงกว่าปริญญาตรี
5. ประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร
 - ทำกว่า 5 ปี
 - 5 - 10 ปี
 - มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาพบเห็นถึงการใช้ผลการวิจัยไปช่วยประกอบในการตัดสินใจบริหารงานด้านต่าง ๆ ของท่านในรอบปีที่ผ่านมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ว่ามีในคำใดบ้าง และมีปริมาณมากน้อยเพียงใด

การนำผลวิจัยไปใช้ มาก หรือ น้อย เพียงใดนั้น ให้ท่านถือเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ไม่เคยใช้เลย หมายถึง มีความถี่ในการใช้ 0 ครั้ง/ปี

ใช้นานๆครั้ง หมายถึง มีความถี่ในการใช้ ตั้งแต่ 1 – 10 ครั้ง/ปี

ใช้ปานกลาง หมายถึง มีความถี่ในการใช้ มากกว่า 10 – 30 ครั้ง/ปี

ใช้บ่อยครั้ง หมายถึง มีความถี่ในการใช้ มากกว่า 30 – 50 ครั้ง/ปี

ใช้เป็นประจำ หมายถึง มีความถี่ในการใช้ มากกว่า 50 ครั้ง/ปี

ผลการวิจัย หมายถึง สถิติข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แล้ว หรือผลการวิจัยของบุคคล หรือหน่วยงาน ทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัยครู

ในรอบปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ท่านได้ใช้ผลการวิจัยไปช่วยประกอบ การตัดสินใจในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้หรือไม่ มาก น้อย เพียงใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับ ความเป็นจริง	ไม่เคยใช้เลย	ใช้นานๆครั้ง	ใช้ปานกลาง	ใช้บ่อยครั้ง	ใช้เป็นประจำ
<u>ด้านการบริหาร</u>					
1. การกำหนดนโยบายและวางแผนงานในระดับวิทยาลัยครู					
2. การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก วิทยาลัยครู					
3. การปรับปรุงงานธุรการของวิทยาลัยครู					
4. การปรับปรุงงานด้านสารบรรณของวิทยาลัยครู					
5. การจัดประชาสัมพันธ์งานของวิทยาลัยครู					

ในรอบปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ท่านได้ใช้ผลการวิจัยไปช่วยประกอบ การตัดสินใจในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้หรือไม่ มาก น้อย เพียงใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับ ความเป็นจริง	ไม่ เคยใช้เลย	ใช้นาน ครั้ง	ใช้ปานกลาง	ใช้บ่อย ครั้ง	ใช้เป็นประจำ
6. การดำเนินงานด้านทะเบียนบุคลากรของวิทยาลัยครู 7. การประเมินผลงานบุคลากรของวิทยาลัยครู 8. การพัฒนาบุคลากรสายงานธุรการและสายงานวิชาการ ในวิทยาลัยครู 9. การจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรในวิทยาลัยครู 10. การบริหารงานด้านพัสดุและอาคารสถานที่ของวิทยาลัยครู 11. การบริหารงานด้านการเงินและการจัดทำงบประมาณของ วิทยาลัยครู 12. การประเมินผลโครงการต่าง ๆ ของวิทยาลัยครู					
<u>ด้านวิชาการ</u> 13. การพัฒนาหลักสูตรและวิธีสอน 14. การจัดตารางสอนและตารางสอบ 15. การจัดกิจกรรมและอุปกรณ์ในการเรียนการสอน 16. การจัดนิทรรศการทางวิชาการ 17. การปรับปรุงการประสานงานด้านวิชาการกับหน่วยงาน วิชาการทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัยครู 18. การประเมินผลการเรียนการสอน 19. การส่งเสริมวิธีการเรียนการสอน 20. การส่งเสริมงานบริการทางวิชาการทั้งภายในและภายนอก วิทยาลัยครู					

ในรอบปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ท่านได้ใช้ผลการวิจัยไปช่วยประกอบ การตัดสินใจในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้หรือไม่ มาก น้อย เพียงใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับ ความเป็นจริง	ไม่เคยใช้เลย	ใช้นานๆ ครั้ง	ใช้ปานกลาง	ใช้บ่อยครั้ง	ใช้เป็นประจำ
21. การส่งเสริมการให้บริการข่าวสารด้านวิชาการของห้องสมุด ที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอน 22. การจัดการประชุม อบรม สัมมนา ทางวิชาการ 23. การใช้ผลวิจัยเป็นเครื่องป้อนให้ครูอาจารย์เกิดความกระตือ รือสนใจที่จะศึกษาค้นคว้า เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น 24. การใช้ผลวิจัยเป็นข้อมูลย้อนกลับ เพื่อปรุงงานด้านวิชาการ					
<u>ด้านกิจกรรมนักศึกษา</u>					
25. การวางแผนโครงการด้านกิจกรรมนักศึกษา					
26. การให้สิทธิและการคุ้มครองตามสิทธิในการทำกิจกรรม ของนักศึกษา					
27. การจัดประเมินนิเทศแก่นักศึกษา					
28. การปกครอง การควบคุมวินัย และความประพฤติของนักศึกษา					
29. การจัดสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัยให้เอื้ออำนวยต่อการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของนักศึกษาไปในแนวทางที่พึงปรารถนา					
30. การจัดบริการหอพักและที่อยู่อาศัยแก่นักศึกษา					
31. การจัดบริการด้านอาหารและโภชนาการแก่นักศึกษา					
32. การจัดบริการคำแนะนำและอาจารย์ที่ปรึกษา					
33. การจัดบริการทางการเงิน และหาเงินทุนให้นักศึกษา					
34. การจัดบริการพิเศษต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการนอกเหนือ จากที่กล่าวมาแล้ว					

ในรอบปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ท่านได้ใช้ผลการวิจัยไปช่วยประกอบ การตัดสินใจในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้หรือไม่ มาก น้อย เพียงใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับ ความเป็นจริง	ไม่เคยใช้เลย	ใช้นานครั้ง	ใช้ปานกลาง	ใช้บ่อยครั้ง	ใช้เป็นประจำ
35. การจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับและความสนใจของ นักศึกษา					
36. การประเมินผลงานด้านกิจการนักศึกษา					
<u>ด้านนิเทศการศึกษา</u>					
37. การวางแผนโครงการและแผนงานด้านนิเทศการศึกษา					
38. การเลือกแบบของการฝึกและสอน เพื่อให้นักศึกษาเกิด สมรรถภาพในวิชาชีพครู					
39. การเลือกวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ช่วยในการ ฝึกหัดให้นักศึกษามีสมรรถภาพในการเป็นครูที่ดี					
40. การเลือกแหล่งความรู้ในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ แก่การสอนของนักศึกษาฝึกสอน					
41. การทดลองการสอน หรือสาธิตการสอนแบบต่าง ๆ					
42. การเตรียมตัวนักศึกษาออกนอกไปฝึกสอน					
43. การจัดประชุม อบรม สัมมนา อาจารย์ ครูพี่เลี้ยง และ นักศึกษา ก่อนระหว่างและหลังการฝึกสอน					
44. การปรับปรุงและส่งเสริมการสอนของนักศึกษาฝึกสอน และครูพี่เลี้ยง					
45. การช่วยปรับปรุงหลักสูตรและการสอนในโรงเรียนที่นักศึกษา ไปฝึกสอน					

ในรอบปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ท่านได้ใช้ผลการวิจัยไปช่วยประกอบ การตัดสินใจในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้หรือไม่ มาก น้อย เพียงใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับ ความเป็นจริง	ไม่เคยใช้เลย	ใช้บ้างครั้ง	ใช้ปานกลาง	ใช้บ่อยครั้ง	ใช้เป็นประจำ
46. การประชาสัมพันธ์งานด้านการนิเทศการสอนแก่ชุมชน					
47. การประเมินผลความก้าวหน้าทางด้านการสอนของนักศึกษา ฝึกสอน					
48. การประเมินผลโครงการและแผนงานด้านการนิเทศการสอน					

ต่อไปนี้เป็นการวิจัยแบบต่าง ๆ ที่มีผู้ศึกษามาแล้วว่าเป็นการวิจัยที่เป็นประโยชน์
ต่อการบริหารงานของผู้บริหาร ขอความกรุณาท่านโปรดจัดอันดับของการใช้การวิจัยแบบ
ต่าง ๆ เหล่านี้ตามการปฏิบัติจริง ๆ ของท่านโดยให้เรียงลำดับการใช้จากมากไปหาน้อย
หมายเลข 1 แทนการใช้มากที่สุด เรียงลงไปจนถึงหมายเลข 6 ใช้น้อยที่สุด

..... การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research)

..... การวิจัยแบบพรรณนา (Descriptive Research)

..... การวิจัยแบบทดลอง (Experimental Research)

..... การวิจัยแบบสำรวจ (The Survey Research)

..... การวิจัยโดยวิธีการทางสถิติ (Statistical Research)

..... การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะเรื่อง (Action Research)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้วิจัยไปใช้ตาม
หัวข้อต่อไปนี้ แล้วเลือกกาเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อที่ตรงกับปัญหาและอุปสรรคในการ
นำผลการวิจัยไปใช้ที่ท่านเคยประสบมาหรือกำลังประสบอยู่ในปัจจุบัน

ปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ที่เคยประสบมาหรือกำลังประสบอยู่
ในปัจจุบัน คือ

- ไม่ทราบว่าจะได้ที่จะได้ผลการวิจัยที่ต้องการมาใช้ประโยชน์ใด
 - ไม่มีรายชื่อเรื่องและบทความวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้ว
 - ผลการวิจัยที่มีผู้ทำไว้ไม่ตรงกับความต้องการ
 - ไม่แน่ใจว่าผลการวิจัยที่มีอยู่จะสามารถแก้ปัญหาได้จริง
 - ผลการวิจัยที่ได้เน้นหนักไปทางทฤษฎีไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้
- ในแนวปฏิบัติ
- ภาษาที่ใช้ในการวิจัยเป็นวิชาการมากเกินไปจนยากแก่การทำความเข้าใจ
 - ขาดความเชื่อมั่นในผลวิจัยที่มีอยู่ เพราะบางกรณีผลการวิจัยเรื่องเดียวกันจากแหล่งวิจัยที่ต่างกัน มักจะขัดแย้งกันเอง
 - ขาดความสามารถในการสรุปผลการวิจัยที่มีอยู่เพื่อนำไปใช้
 - ผลการวิจัยไม่สามารถจะให้คำตอบเพื่อแก้ปัญหา เฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้ทันทางที่
 - ได้รับมอบหมายให้แก้ปัญหาย่างรีบด่วนจนกระทั่งไม่มีเวลาไปศึกษาค้นคว้าเพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประกอบการตัดสินใจ
 - มีงานที่จะต้องรับผิดชอบมากจนไม่มีเวลาศึกษาและสรุปผลงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้
 - ผลการวิจัยที่ได้ มักจะไม่แตกต่างไปจากความคาดหวัง หรือสามัญสำนึกจากประสบการณ์เท่าใดนัก

ปัญหาและอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้อื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว
 (โปรดระบุ)

.....

แบบสอบถามชุดที่ 2

แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจธรรมชาติการวิจัย

คำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อความในแต่ละข้อต่อไปนี้ ท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไร	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. การวิจัยคือการค้นหาความจริงโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์		
2. ประสพการณ์ในอดีตของบุคคลมีผลต่อการสังเกตของบุคคลนั้น		
3. การใช้เครื่องมือช่วยในการสังเกตเป็นลักษณะหนึ่งของการวิจัยทางวิทยาศาสตร์		
4. สิ่งที่นักวิจัยปรารถนามากที่สุด คือความจริงที่ได้จากกระบวนการคิดหาเหตุผล		
5. คุณลักษณะสำคัญประการหนึ่งของนักวิจัย คือความสามารถที่จะนิยามปัญหาได้		
6. สมมุติฐานอาจเปลี่ยนแปลงได้เมื่อมีข้อมูลใหม่มาขัดแย้ง แต่กฎทางวิทยาศาสตร์ย่อมไม่เปลี่ยนแปลง		
7. ขั้นตอนของการวิจัยตามลำดับก่อนหลัง คือให้คำจำกัดความปัญหาพิจารณาแหล่งข้อมูล เขียนเค้าโครง ฯลฯ		
8. วิธีการขั้นต้นที่จะช่วยให้เข้าใจปัญหาที่จะทำการวิจัยได้เหมาะสมที่สุด คือการศึกษาเทคนิคทางสถิติ		
9. นักวิจัยไม่จำเป็นต้องยอมรับข้อทดลองเบื้องต้นเสียไป		
10. นักวิจัยจะถือว่าสาเหตุอย่างเดียวกันจะให้ผลอย่างเดียวกันเมื่ออยู่ภายใต้สภาวะอย่างเดียวกัน		
11. "สมมุติฐาน" คือการคาดคะเนอย่างมีเหตุผล		

ขอความในแต่ละข้อต่อไปนี้ ท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไร	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
12. ทฤษฎีเป็นสิ่งที่ถูกต้องอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องวิจัยหรือตรวจสอบอีก		
13. ถาผลการวิจัยที่ได้ใหม่ไม่สอดคล้องกับผลวิจัยที่บุคคลอื่น ๆ ทำมาแล้ว แสดงว่าการวิจัยนั้นผิดพลาด		
14. ความรู้ที่ได้จากการวิจัย เป็นความรู้ที่จริงและแน่นอนไม่มีการเปลี่ยนแปลงอีก		
15. คุณค่าของการวิจัยที่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในปัจจุบัน		
16. การแปลความหมายจากผลการวิจัย ควรยึดขอบเขตของข้อมูลที่รวบรวมมาได้เป็นหลัก		
17. ข้อมูลที่รวบรวมมาได้กับความคิดเห็นของผู้วิจัยเป็นสิ่งสำคัญในการสรุปผลการวิจัย		
18. ผลการวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ควรได้รับการยอมรับโดยไม่มีข้อสงสัย		
19. ผลการวิจัยบางอย่างสามารถนำไปแก้ปัญหาด้านการบริหารงานได้		
20. การนำผลวิจัยไปใช้แก้ปัญหาคือปัญหาหนึ่งโดยเฉพาะ ย่อมแก้ปัญหานั้นได้ตรงจุดเสมอ		

แบบสอบถามชุดที่ 3

แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะสำรวจการตัดสินใจของท่าน ขอให้ท่านอ่านข้อความอย่างช้า ๆ แล้วพิจารณาว่าข้อความนั้นเป็นความจริงสำหรับท่านมากน้อยเพียงใดหรือไม่จริงเลย แล้วจึงเลือกทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องที่ท่านแน่ใจมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว แบบสอบถามชุดนี้มี 20 ข้อ โปรดกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

โปรดอ่านคำถามซ้ำ ๆ แล้วตัดสินใจเลือกกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพียงข้อละ 1 คำตอบ	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
1. ข้าพเจ้าจะรีบทำงานที่ค้างอยู่ให้เสร็จก่อนที่จะไปเที่ยวพักผ่อน เสมอ					
2. ถ้าข้าพเจ้าอยากได้สิ่งใดและต้องรอคอย ข้าพเจ้ามักจะ หมดความอดทน					
3. ข้าพเจ้าพอใจที่จะจัดเตรียมงานที่จะทำในวันรุ่งขึ้นให้เสร็จ เรียบร้อยในตอนเย็น เพื่อจะไม่ต้องเสียเวลาในตอนเช้า วันรุ่งขึ้น					
4. ข้าพเจ้าจะไม่รับประทานสิ่งที่ชอบให้หมดในครั้งเดียว นอก เสียจากว่าของสิ่งนั้นจะเสียถ้าเก็บไว้นาน					
5. ก่อนที่จะเข้าประชุมสัมมนา ข้าพเจ้าจะต้องเตรียมตัวทำ ความเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ที่จะเข้าประชุมสัมมนาก่อนเสมอ					
6. เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อ ข้าพเจ้าจะไม่เอาใจใส่กับตัวเอง เลย					
7. ข้าพเจ้ามักจะลืมงานสำคัญที่จะต้องทำอยู่เสมอ ๆ					
8. ข้าพเจ้ากลัวสายตากจะเสียจึงไม่อ่านหนังสือในที่มืด					
9. เมื่อข้าพเจ้าได้รับของกินที่ถูกต้องข้าพเจ้าทานไม่ไ้ที่จะต้องเก็บ ไว้กินทีละน้อย					
10. ข้าพเจ้าพอใจกับการหุ้ปกหนังสือทุกเล่มเพื่อมิให้หนังสือเก่า และขาดงาย					
11. ข้าพเจ้าทนไม่ได้ที่จะต้องรอกะทำสิ่งที่อยากจะทำไปจน กระทั่งวันรุ่งขึ้น					

โปรดอ่านคำถามซ้ำ ๆ แล้วตัดสินใจเลือกกาเครื่องหมาย ในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพียงขอละ 1 คำตอบ	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ไม่ ค่อยจริง	ไม่จริง เลย
12. ข้าพเจ้าพอใจที่จะขีดเขียนสิ่งต่าง ๆ ที่อยากจะเขียนลงบน หนังสือจนเลอะเทอะ					
13. ข้าพเจ้าพอใจจะทำงานหนักในปัจจุบันเพื่อความก้าวหน้า ในหน้าที่การงานในอนาคต					
14. เมื่อข้าพเจ้าถูกชักใจ ข้าพเจ้ามักจะโกรธและไม่สามารถ ควบคุมอารมณ์ของตนเองได้					
15. ข้าพเจ้าไม่ต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน จึงตั้งใจทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียร					
16. แม้จะรู้ว่าเครื่องแต่งกายที่สวมใส่อยู่ไม่เหมาะสมกับสถานที่ ที่จะไป ข้าพเจ้าก็จะไม่เปลี่ยนชุดใหม่ถ้าข้าพเจ้ารู้สึก ว่าไม่อยากจะเปลี่ยน					
17. ข้าพเจ้าจะไม่เซ็นชื่อในบันทึกหรือสัญญาใด ๆ อย่างกระตือรือร้น จนกว่าจะมีเวลาพิจารณาข้อความนั้น ๆ อย่างละเอียดถี่ถ้วน ก่อน					
18. แม้ข้าพเจ้าจะมีเงินจำกัด แต่ข้าพเจ้าเห็นสิ่งของที่รักใจและอยาก ได้ ข้าพเจ้าก็จะซื้อและยอมอดออมในภายหลัง					
19. ข้าพเจ้าจะไม่ชักชวนใครในวงสนทนา เพราะไม่ต้องการจะ เสียมิตร					
20. เมื่อมีคนนำของกินมาให้ที่บ้าน ข้าพเจ้ามักจะลองชิมก่อนเสมอ					